

Aviisi

1 mei
VAPPU
Vondelpark
Amsterdam
zie p.11

- *De heremiet van de Roittorug* p.20
- *Arctic Challenge* p.26
- *'Pump pump', 'Da da dam' en meer...* p.32

ACTUEEL Concert van het Rotterdams Philharmonisch Orkest met Karita Mattila, o.l.v. Jukka-Pekka Saraste 6, Het mannenkoor van Kajaani komt in de lente naar Nederland en België! 8

ARTIKEL Een Fins-Nederlandse trektocht in de negentiende eeuw 12, Arctic Challenge 2011 – Deel 1, de

voorbereiding 26, De 10 meest opmerkelijke Finse songfestivalinzendingen 32, Hoe komt men naar Solovetski? 36

RUBRIEKEN Column: BLAD

39 **Van onze correspondent:**

Groeten uit Kuopio aan alle lezers van Aviisi! 20 **Boeken** De heremiet van de Roittorug. En meer Finse verhalen (2010) 20

Activiteiten van de vereniging:

Vappu 11

VERDER

Agenda 2, Van het bestuur 3, Kleintjes 7, Belangrijke adressen 44, Colofon 44, Inschrijfformulier 45

DATUM	TIJD	NEDERLANDS	ADRES
3-4-2011	13.00-17.00	Algemene Leden Vergadering VNF + Voordracht over Kalevala (zie www.vnf.nu)	Ritmeester sigarenfabriek Veenendaal
4-4-2011	20.30 uur	Eläkeläiset, Dj Gustav	Patronaat, Haarlem
10-4-2011	15.15 uur	Muzikale reis naar het verre Noorden, Concert	Engelse Kerk, Begijnhof 48, A'dam
16-4-2011	13.00 uur	Skandinatië markt met Finse stands op prachtige locatie	Middelbuurt 3, Schokland (N.oost polder)
17-4-2011	15.00 uur	Muzikale reis naar het verre Noorden, Concert	St. Josephkerk, Jansstraat 41, Haarlem
15-4-2011	20.15-22.15	Karita Mattila en Rotterdams Filharmonisch Orkest o.l.v. Jukka-Pekka Saraste.	De Doelen, Rotterdam
17-4-2011	11.00-12.30	Ere Lievonen, Orgelconcert	Muziekgebouw aan 't IJ, Amsterdam
1-5-2011	vanaf 12.00		Vappufest Vondelpark (zie nadere informatie in Aviisi en op www.vnf.nu)
14-5-2011	12.00 uur	Kajaani mannenkoor	Keukenhof, Lisse
15-5-2011	14.30-15.30	Kajaani mannenkoor	Zeemanskerk, Rotterdam
16-5-2011	18.00 uur	Kajaani mannenkoor	Zeemanskerk, Brussel België
19-5-2011	20.15-22.30	Tero Saarinen Company, Borrowed Light	Stadsschouwburg, Groningen
22-5-2011	14.00-15.00	Het Siberisch konijn, kinderopera	Cultureel Centrum De Boodschap, Rijen
5-6-2011		Het Siberisch konijn, kinderopera	De Hooge Schuur, De Marienwaardt, Beesd
19-6-2011		MenoaMuksuille, indianenfeest voor kinderen	Ankerpad 2, Gouda (www.menoamuksuille.nl)
25-6-2011		Juhannus/Midzomernachtfeest (nadere info volgt in Aviisi en op www.vnf.nu)	
26-6-2011		Het Siberisch konijn, kinderopera	Midzomerfestival Capelle a/d IJssel Podium 2
November/ december		Regionale Finse Pikku Joulukäivä aktiviteetit (nadere info volgt via Aviisi en op www.vnf.nu)	

Voor meer gedetailleerde informatie kunt u de websites bezoeken van de desbetreffende locaties of via een mail naar PR-Aviisi@vnf.nu

Opgeven van deelname aan de activiteiten van de VNF via info@vnf.nu of tel. nr. 06-55802120 (dinsdags 17.00 – 21.00 uur).

*Van het bestuur*Beste Aviisi
lezers

De lente is op komst, al voel je dat nog niet altijd als het waait en regent. De winter is toch achter de rug en zo is ook mijn tijd als lid van het bestuur bijna voorbij. Er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan. Deze keer duurde het maar een jaar zodat het bestuur tijd had om nieuwe bestuursleden te zoeken. Ik was dus een soort noodlid, want ik ben al eerder

6 jaar lid van het bestuur geweest. Het is ons gelukt twee nieuwe bestuursleden te vinden die worden voorgesteld en gekozen kunnen worden in Veenendaal, waar de ALV plaatsvindt op 3 april. Tevens is er een interessante lezing over het Finse epos Kalevala door Lidwien van Geffen. Ik nodig u allen uit naar Veenendaal te komen!

We zijn ook al bezig met de organisatie van Vappu en dat belooft een ontspannen en een echte Finse Vappu te worden in het Vondelpark op 1 mei. Meer informatie hierover vindt u elders in deze Aviisi.

Midzomer vieren wij dit jaar weer op twee locaties namelijk traditiegetrouw in de Finse Zeemanskerk en in Harkstede, een plek die ook traditie genoemd mag worden. Het is daar alweer de derde keer.

Het programma voor de herfst is nog open, maar wij organiseren zeker iets leuks, zoals elk jaar. Wij zijn niet zo "oubollig" zoals sommigen denken. Wij staan zelfs op "Facebook" en wij hebben een mooie nieuwe website. Nu allemaal kijken en commentaar geven op onze pagina op "Facebook"! Wat is een vereniging

*Johtokunnalta*Arvoisat
Aviisin
lukijat,

Kevät tekee tuloaan, vaikka ei siltä aina tunnukaan, kun kylmä tuuli puhalttaa ja satelee. Talvi kuitenkin on takanapäin ja niin myös aikani johtokunnan jäsenenä. On aika tulla ja on aika mennä. Tällä kertaa johtokunnan jäsenyyteni kesti vain vuoden, jotta johtokunta sai aikaa etsiä uusia jäseniä keskuu-

teensa. Olin siis tavallaan hätäratkaisu, olinhan jo aikaisemmin ollut kuusi vuotta johtokunnan jäsenenä. Hanke onnistui ja uudet johtokunnan jäsenet esitellään ja valitaan yleisessä jäsenkokouksessa 3. huhtikuuta klo 13.00 Veenendaalissa. Koukousen lisäksi ohjelmassa on Lidwien van Geffen pitämä mielenkiitoinen luento Suomen Kansalliseepoksesta Kalevalasta. Tervetuloa kaikki Veenendaaliin! Vappujärjestelyt ovat myös käynnissä ja luvassa on rentoa ja aitosuomalaista meininkiä Amsterdamin Vondelparkissa sunnun-

taina 1. toukokuuta. Lisää aiheesta tässä lehdessä. Juhannusta 25.6. tullaan tänäkin vuonna viettämään kahdessa paikassa, perinteisesti Rotterdamin merimieskirkolla ja Harkstedessä, jota jo myös voidaan pitää perinteenä, onhan se kolmas kerta. Syksyn ohjelma on vielä avoinna, mutta tulemmme varmasti järjestämään joulukaiselle jotakin, kuten joka vuosi. Emme ole niin "vanha" yhdistys kuin monet ehkä luulevat, me olemme jopa "Naamakirjassa" (Facebook)! Ja meillä on hienot uudet nettisivut! Nyt kaikki katsomaan niitä ja kom-

zonder vrijwilligers die kosteloos helpen dat Aviisi op tijd bij de leden komt! Dank jullie wel! Nu moet ik stoppen, want ik heb begrepen dat Aviisi snel naar de druk-

kerij moet en ze met smart wachten op mijn bijdrage, die dit keer net zo kort is als mijn "ambtstermijn" in het bestuur.

Ik dank het bestuur voor het

vertrouwen in mij. Ik wens de Vereniging en haar bestuur succes en vele nieuwe leden!

Anja Guldemon

mentoimaan Facebookissa. Mitä olisi yhdistys ilman kaikkia vapaaehtoisia, jotka maksutta auttavat, jotta Aviisi ilmestyisi ajallaan! Kiitos heille. Nyt minun pitää lopettaa, sillä Aviisi

pitää saada painoon ja olen ymmärtänyt, että tätä minun juttuani, joka jäi yhtä lyhyeksi kuin toimikaute-
nikin, jo odotetaan.

Kiitos johtokunnan jäsenille luottamuksesta. Toivotan

Yhdistykselle ja sen johtokunnalle menestystä ja paljon uusia jäseniä!

Anja Guldemon

VNF AANKONDIGING

VNF ALGEMENE LEDENVERGADERING

**Zondag
3 april
13.00 uur**

**+
lezing/
inleiding
Kalevala**

Meer informatie
WWW.VNF.NU

Bij Design-winkel.nl kunt u terecht voor de gehele en meest complete lippa collectie. Vanachter uw scherm selecteert u eenvoudig de producten die u wenst. Wij sturen uw bestelling naar het door u gewenste adres en verpakken het feestelijk! Ook kunt u een persoonlijke boodschap aan een cadeau toevoegen.

Nu de nieuwe lippa collectie 2011 op www.design-winkel.nl

NIEUW

Birds by Toikka
Pluizebol
€ 69,00 per stuk

NIEUW

Aalto vaas 160 mm
Lichtblauw
€ 99,00

NIEUW

Moomin
bekers en bordjes
vanaf € 19,90

NIEUW

Essence karaf
lichtblauw
€ 75,00

WWW.DESIGN-WINKEL.NL

AANBIEDING

Aalto vazen set
helder of opaal
160 mm en 95 mm
Van € 156,50
voor € 99,00

AANBIEDING

Citterio 98
besteckcassette
51 delig
Van € 589,85
voor € 439,00

AANBIEDING

Teema starterset
16-delig
Van € 263,20
voor € 219,00

AANBIEDING

Tools pannenset
Kookpan 2,0
en 4,0 liter
Van € 488,00
voor € 399,00

CONCERT VAN HET ROTTERDAMS PHILHARMONISCH ORKEST MET KARITA MATTILA, O.L.V. JUKKA-PEKKA SARASTE

Het Rotterdams Philharmonisch Orkest (RphO) geeft op vrijdag 15 april a.s. om 20.15 uur in De Doelen, Rotterdam, een sterk Fins-getint concert met de wereldberoemde sopraan Karita Mattila en dirigent Jukka-Pekka Saraste. Het programma bestaat uit muziek van Bartók, Saariaho en Sibelius.

Kaarten worden speciaal voor u met 10 % korting aangeboden: eerste rang € 36,-, tweede rang € 28,80. Om kaarten te bestellen mailt u uw naam, adres en contactgegevens en gewenste rang

naar riniklaassen@rpho.nl onder vermelding van "Finse organisaties". Er is een beperkt aantal plaatsen beschikbaar. Kaarten kunnen worden afgehaald en betaald aan

de kassa van De Doelen tot uiterlijk 19.30 uur op 15 april. Indien u de kaarten graag thuis gestuurd krijgt, wordt er € 3,- administratie en portokosten in rekening gebracht.

Tijdens de pauze bieden de Ambassade van Finland, de Vereniging Nederland-Finland en de Finnish Dutch Trade Guild u een drankje aan en na het concert bent u van harte welkom bij de receptie van deze organisa-

ROTTERDAMIN FILHARMONISEN ORKESTERIN KONSERTTI, KARITA MATTILA SOLISTINA JA JUKKA -PEKKA SARASTE JOHTAA.

Rotterdamin Filharmonisella Orkesterilla on perjantaina 15. huhtikuuta klo 20.15 Rotterdamin De Doelen-salissa hyvin suomalaissävyninen konsertti: solistina maailmankuulu sopraano Karita Mattila, kapellimestarina Jukka-Pekka Saraste. Ohjelma koostuu Bartókin, Saariahon ja Sibeliuksen sävellyksistä.

Pääsylippuja tarjotaan juuri teille 10% alennuksella: ensimmäinen luokka 36-euroa, toinen luokka 28.80. Voitte tilata pääsylippuja sähköpostitse mainitsemalla nimenne, osoitteenne, muut

yhteystiedot sekä toivomanne luokka. Sähköpostiosoite on: riniklaassen@rpho.nl Mukaan maininta "Finse organisaties". Saatavissa on rajoitettu määrä pääsylippuja.

Pääsyliput voidaan hakea ja maksaa De Doelenin kassaan viimeistään huhtikuuta klo 19.30 mennessä. Mikäli haluatte pääsyliput kotiin lähetettäväksi, niin lisäkuluja on yhteensä 3 euroa.

Tauon aikana Suomen Suurlähetystö, Alankomaat-Suomi Yhdistys sekä Suomalais-Hollantilainen Kauppakilta tarjoavat teille lasillisen. Konsertin jälkeen olette tervetullut samojen järjestöjen tarjoamalle vastaanotolle. Vastaanotolle on

ties. Daarbij zijn ook de Finse artiesten uitgenodigd.

Mocht u al in bezit van de concertkaarten zijn, dan bent u alsnog van harte welkom voor de pauzebijeenkomst en de receptie.

Wilt u ons vóór 6 april laten weten of wij op uw aanwezigheid kunnen rekenen? Uw contactpersoon is (bij de ambassade) mw. Auli Snickers, tel. 070-3110147, e-mail: auli.snickers@formin.fi / (bij de Vereniging Nederland-Finland) Marjut Suvisaari, tel. 06-55802120, e-mail: info@vnf.nu.

myös kutsuttu suomalaisia taiteilijoita.

Jos teillä on jo pääsyliput, niin olette toki tervetullut taukotapaamiselle sekä vastaanotolle konsertin jälkeen. Ilmoittautumiset tulee tehdä huhtikuun 6. päivään mennessä. Yhteyshenkilönne ovat lähetystössä Auli Snickers, puh: 070- 3110 147. Sähköposti: auli.snickers@formin.fi ja Suomi-Alankomaat Yhdistyksessä Marjut Suvisaari, puh: 06- 55802 120, sähköposti: info@vnf.nu

Käännös: Eva Kriek

KLEINTJES

TARJOTAAN
KÄÄNNÖSPALVELUJA
hollanti/englanti/saksa ->
suomi

Contact/Yhteydenotto:
MANTRA Management &
Translations, Nina Knoops
nina@mantra-services.com

NAISTEN DETOX-
VIIKONLOPPU
20.-22.5.2011
Luvassa saunomista,
joogaa, raw foodia, detoxia
ja superfoodeja
Merja Diggin,
mdiggin@gmail.com,
Puh.06-52559081

**VERTALINGEN EN
TOLKENDIENSTEN
SNEL, EFFICIËNT EN
VOORDELIG**

KÄÄNNÖS- JA
TULKKAUSPALVELU
NOPEA, TEHOKAS JA
EDULLINEN
www.finsetaal.nl
info@finsetaal.nl

NOKIAN LAARZEN
Kijkt u eens op www.
Nokian-laarzen.nl en
gebruik de 30 % korting (op
is op) die we op het moment
geven.

KUNSTREPRODUCTIES
ZOEKEN EEN
LIEFHEBBER:
Europese/ Amerikaanse
kunst e.a. als geschenk
van verzamelaar
inez, 2801@xs4all.nl

GRATIS ADVERTEREN IN AVIISI?

Wilt u iets verkopen of bent u opzoek naar iets dan kunt u als lid geheel gratis (mits niet commercieel) in Aviisi een advertentie plaatsen. Hiervoor werd destijds de rubriek "Aviisi Vrijmarkt Kleintjes" opgestart. Graag willen wij u nogmaals op deze mogelijkheid wijzen. Stuur uw advertentie, van maximaal 140 leestekens en spaties, per email naar: aviisi@vnf.nu en wij zorgen ervoor dat uw advertentie in het eerstvolgende nummer wordt geplaatst. Voor commerciële advertenties wordt een kleine vergoeding gevraagd.

Meer weten? Mail naar Jaques Groenendijk (PR-Aviisi@vnf.nu)

HET MANNENKOOR VAN KAJAANI KOMT IN DE LENTE NAAR NEDERLAND EN BELGIË!

Kajaanin Mieslaulajat (Kajaani mannenkoor) bestaat sinds 1923 en heeft inmiddels al onder 13 dirigenten gerepeteerd. De huidige dirigent sinds 2001, is Harri Komulainen. Het aantal leden heeft gevarieerd tussen de 20 en 80 en dit jaar zijn het er 45.

Kajaanin Mieslaulajat heeft talloze koorreizen gemaakt in Finland en in het buitenland. Er zijn concerten gegeven in veel Finse gebieden

van Kuusamo tot Helsinki en van Kuhmo tot Oulu en ook alle regio's van Kainuu zijn al meerdere keren rondgereisd.

De verste reizen in het buitenland zijn geweest naar Australië (Melbourne, Canberra, Sydney, Brisbane), Canada (Toronto), USA (New York, Florida). De zusterstad van Kajaani, het Duitse Schwalm-Eder, heeft het koor al vier keer bezocht en een onderdeel van een van deze reizen was een bezoek aan Oostenrijk en dan met name de steden Salzburg en Wenen. Er zijn ook reizen gemaakt naar het Zweedse

KAJAANIN MIESLAULAJAT KEVÄÄLLÄ KOHTI ALANKOMAITA JA BELGIAA!

Kajaanin Mieslaulajat on perustettu v.1923 ja perinteikkäällä kuorolla on ollut toimintansa aikana 13 eri johtajaa. Vuodesta 2001 kuoroa on johtanut Harri Komulainen. Kuorovahvuus on vaihdellut 20 – 80 laulajan välillä ollen tänä vuonna 45.

Kajaanin Mieslaulajat on tehnyt lukuisia kuoromatkoja sekä kotimaassa että ulkomailla. Kuusamosta Helsinkiin ja Kuhmosta Ouluun väliset alueet on reissattu ja pidetty konsertteja, ja Kainuun kaikki pitäjät on kierretty konserttimatkoilla useampaankin kertaan.

Ulkomaanmatkoista kaukaisimmat ovat olleet Australia (Melbourne, Canberra, Sydney, Brisbane), Kanada (Toronto) ja USA (New York, Florida). Kajaanin ystävyyskaupungissa Saksan Schwalm-Ederissä kuoro on vierailut neljä kertaa. Eräaseen Saksan matkaan

Harri Komulainen, kuoronjohtaja

kuului pieni Itävallan kierros Salzburgissa ja Wienissä. Ruotsin Östersundissa ja Unkarin Nyiregyazassa, joka

Östersund en Nyireqyhaza in Hongarije, wat ook een zusterstad van Kajaani is. Bij de grote oosterbuur Rusland, is het koor in Karelie geweest.

Onvergetelijk was ook de koorreis naar het Tallinn koorfestival in 2001, waar het koor een van de laatste evenementen op dit beroemde zangpodium was. Er

waren totaal 11.000 zangers uit Finland en Estland.

Het repertoire van het koor bestaat uit traditionele mannenkoorliederen, kerkelijke liederen en lichte muziek. Het koor heeft in de loop van de jaren twee eigen en één gemeenschappelijke opname gemaakt. Het Kajaanin Mieslaulajat is een bijzonder populair koor in Kajaani en

wordt vaak gecontracteerd voor verschillende gelegenheden en het koor heeft een eigen blad, Nuottipukki, dat sinds 1977 verschijnt. Bijna jaarlijks vindt er een samenwerking plaats met andere lokale koren.

Na de afgelopen koude winter is het koor heel enthousiast over de komende lentereis naar Nederland en

on myös Kajaanin ystävyyskaupunki, on vierailtu myös konserttimatkoilla. Suuren itäisen naapurin puolella on kerran vierailtu Karjalassa Kostamuksen kautta Jyskjärvelle.

Mieleepainuva oli myös kuoromatka Tallinan laulujuhlille v.2001, joka taisi olla viimeisiä suuria kuorotapahtumia maineik-

kaalla laululavalla. Laulajia oli lavalla n.11000 Suomesta ja Virosta.

Kuoron ohjelmistoon kuuluvat perinteiset mieskuorolaulut, hengelliset laulut ja viihdelaulut. Kuoro on tehnyt kaksi omaa ja yhden yhteisen äänitteen vuosien aikana. Kajaanin Mieslaulajat on hyvin suosittu ja eri tilaisuuksiin tilattu kuoro

kotikaupungissaan Kajaanissa. Oma joululehtä Nuottipukki on julkaistu vuodesta 1977 lähtien ja yhteistyötä muiden paikallisten kuorojen kanssa on tehty melkein pä vuosittain.

Tulevaa matkaamme Alankomaihin ja Belgiaan odotamme piristävänä tapahtumana kylmän pakastalven jälkeen. Olemme

>

>

België. Het koor heeft dertig liederen geoefend voor een concert in de Keukenhof en twee concerten in beide Zeemanskerken. Hopelijk krijgen we veel publiek voor onze concerten:

- Keukenhof, Lisse za 14.5. om 12.00 uur

- Finse Zeemanskerk Rotterdam, zo 15.5. om 14.30 uur
- Finse Zeemanskerk Brussel, ma 16.5. om 18.00 uur

Van harte welkom!

Nina Knoops

harjoitelleet kolmisenkymmentä laulua kahta kirkkokonserttia ja yhtä puistokonserttia varten. Toivottavasti saamme paljon kuulijoita konsertteihimme.

Kuoro esiintyy tulevalle matkallaan seuraavasti:

- Keukenhof, Lisse la 14.5. klo 12.00
- Rotterdamin Merimieskirkko su 15.5. klo 14.30
- Brysselin Merimieskirkko ma 16.5. klo 18.00.

Tervetuloa vaan kaikille!

Nina Knoops

VAPPU

**zondag
1 mei
2011**

**Vondelpark
Amsterdam**

**Amsterdamin
Vondel-
parkissa**

**Sunnuntaina
1. kesäkuuta
2011**

Vappu in het Vondelpark!

Dit jaar vieren we het Vappu feest in het Vondelpark, Amsterdam. Op zondag 1 mei is iedereen (ook niet-leden dus!) welkom op de picknick vanaf 12 uur in het park. De exacte locatie is vanaf centrum gezien aan de achterkant van het park (zie kaart). Let op! Wel graag eigen picknickkleed, eten en drinken meenemen, er worden wel wat bubbels aangeboden. Aanmeldingen graag per email naar:

info@vnf.nu

Vappu Vondelparkissa!

Tänä vuonna juhlimme Vappua Amsterdamin Vondelparkissa. Kaikki (myös ei-jäsenet!) ovat tervetulleita perinteiselle vappupiknikille klo 12 eteenpäin. Tarkka piknikpaikka on keskustasta ja Vertigosta katsottuna Vondelparkin takaosassa (kts. kartta). Huom! Otathan oman viltin, eväät ja juomat mukaan, tosin kuplivia on kyllä tarjolla. Ilmoittautumiset mielellään sähköpositse osoitteeseen:

info@vnf.nu

EEN FINS-NEDERLANDSE TREKTOCHT IN DE NEGENTIENDE EEUW

Het boek over Fins-Nederlandse relaties, dat ik samen met Peter Starmans heb samengesteld, was nog maar net uit, of ik las over een voettocht van een Fins en een Nederlands meisje in 1886 in Zweden en Noorwegen. In die tijd was zoiets op zijn minst erg ongewoon, de jongedames, Nanny Lagerborg en Kitty van Vloten, waren nog maar 20 en 19 jaar oud. Wel was er een

nichtje van Nanny bij, waar ik verder niets van weet, maar zij zal ook niet veel ouder zijn geweest. Deze geschiedenis had dus eigenlijk ook in ons boek gehoord.

De meisjes kwamen uit vooraanstaande families en geld zal geen probleem zijn geweest. Maar in de negentiende eeuw, in ieder geval in de betere kringen in Nederland, was zo een trektocht voor vrouwen toch

heel ongepast, zeker wanneer ze nog zo jong waren. Bovendien waren ze toch wel erg ver van huis op stap en dat gold in het bijzonder voor Kitty van Vloten, die bij haar ouders in Haarlem woonde. Hoe kon dit allemaal?

Laat ik beginnen iets over de achtergrond van Kitty van Vloten te vertellen. Zij kwam uit een nogal bijzondere familie. Haar ouders

SUOMALAIS-HOLLANTILAINEN KÄVELYMATKA 1800-LUVULLA

Peter Starmanssin ja itseni laatima kirja Suomi-Hollanti suhteista oli juuri julkaistu, kun luin kertomuksen suomalaisen ja hollantilaisen tytön yhteisestä kävelymatkasta vuonna 1886 Ruotsissa ja Norjassa. Tuohon aikaan pidettiin moista vähintään epätavallisena, nuoret naiset Nanny Lagerborg ja Kitty van Vloten olivat vasta 20- ja 19-vuotiaita. Tosin oli matkalla mukana myös Nannyn serkkutyttö, josta en tiedä

kertoa mitään, tuskin hänkään oli paljon vanhempi kuin Kitty ja Nanny. Oikeastaan olisi tämänkin historiallinen kertomus kuulunut kirjaamme.

Tytöt olivat lähtöisin rikkaista perheistä, joten rahasta ei ollut puutetta. Mutta 1800-luvulla oli ainakin Hollannin seurapiireissä tuollainen naisten kävelymatka hyvin sopimatonta, ainakin noin nuorille nai-

sille. Sitäpaitsi tytöt olivat kovin kaukana kodeistaan, varsinkin Kitty van Vloten, joka asui vanhempiensa luona Haarlemissa. Miten tämä oli suinkaan mahdollista?

Kerron ensiksi jotakin Kitty van Vlotenin taustasta. Hän oli lähtöisin aika tavalla erikoisesta perhepiiristä. Hänen vanhempansa olivat noihin aikoihin verrattuna hyvin nykyaikaisia. Perheen tyttäret, Kittyllä oli kaksi

Kitty van Vloten (rechts), Nanny Lagerborg (midden) en nichtje van Nanny (links) op trektocht in Zweden en Noorwegen in 1886 / Kitty van Vloten (oikealla), Nanny Lagerborg (keskellä) ja Nannyn serkku (links) vaellusretkellä Ruotsissa ja Norjassa 1886

hadden voor die tijd heel moderne opvattingen. De dochters in het gezin, Kitty had twee oudere zusters, kregen een opvoeding die niet veel verschilde van hun vier broers. Ze genoten middelbaar onderwijs, verbleven geregeld in het buitenland en leerden veel kunstenaars kennen die bij de familie van Vloten over de vloer kwamen. Bovendien werden de kinderen

>

Elisabeth van Gennep, oli lähtöisin hyvin rikkaasta suvusta. Hänen isänsä, siis Kittyn isoisä äidin puolelta, oli Rotterdamin Tuomioistuimen varatuomari.

vanhempaa sisarta, saivat suurin piirtein samankaltaisen koulutuksen kuin heidän neljä veljeänsä. Tytöt opiskelivat ylioppilaiksi, kävivät säännöllisesti ulkomailla ja oppivat tuntemaan useita taiteilijoita jotka vierailivat Van Vlotenien luona. Sitäpaitsi ei van Vlotenin lapsia ollut kastettu eivätkä he käyneet kirkossa.

Kittyn isä, Johannes van Vloten, oli tiedemies. Hän oli kiinnostunut taiteesta, kirjallisuushistoriasta ja filosofiasta. Hänet tunnettiin Spinozan tradition mukaisena vapaa-ajattelijana. Hän julkaisi myös omaa lehteänsä nimeltään 'De levensbode' (Elämän Sanansaattaja) vuosina 1865-1881. Myöhemmin lehti julkaistiin nimellä 'De Humanist' (Humanisti). Kittyn äiti,

Kittyn vuonna 1857 syntynyt vanhin sisar oli naimisissa kirjailija Frederik van Eedenin kanssa. Keskimäinen, vuonna 1862 syntynyt sisar oli naimisissa kuvataiteilija Willem Witse-
nin kanssa. 16 heinäkuuta 1867 syntynyt Kitty vihittiin myöhemmin avioliittoon runoilija Albert Verweyn kanssa. Albertin isä oli amatiltaan puuseppä, joten hänen sukunsa ei kuulunut seurapiireihin. Päätettyään opiskelunsa

>

van Vloten niet gedoopt en deden geen belijdenis.

De vader van Kitty, Johannes van Vloten, was een wetenschapper die zich bezig hield met kunst, literatuurgeschiedenis en filosofie. Hij stond bekend als een vrijdenker in de traditie van Spinoza. Hij gaf ook een eigen tijdschrift uit, 'De Levensbode' (1865-1881), later omgedoopt in 'De Humanist' (1882-1883). Kitty's moeder, Elisabeth van Genep, kwam in tegenstelling tot haar man uit een hele rijke familie. Haar vader, dus Kitty's grootvader van moederskant, was vice-president van de Rotterdamse rechtbank.

De twee oudere zusters

van Kitty, die geboren waren in 1857 en 1862, trouwden uiteindelijk met respectievelijk de schrijver Frederik van Eeden en de schilder Willem Witsen. Kitty, geboren op 16 juli 1867, zou later de vrouw worden van de dichter Albert Verwey, een zoon van een meubelmaker en niet afkomstig uit een 'betere' familie.

Na haar eindexamen Middelbare Meisjesschool (in 1867 in Haarlem opgericht), ging Kitty in 1885 naar Genève, om haar opleiding verder af te ronden. Zij volgde daar aan de universiteit colleges in de letterkunde en leerde vloeiend Frans spreken. Zij verbleef niet in een kostschool, maar in

een particulier huis waar vrouwelijke kunstenaars en studenten woonden.

In Genève leerde zij de Finse Nanny Lagerborg kennen die daar ook een opleiding volgde, en zij werden hartsvriendinnen. Nanny kwam uit een Finse adellijke familie, zij was geboren op 19 maart 1866 en haar moedertaal was Zweeds. Na haar studie in Genève ging Nanny in 1886 in Stockholm natuurkunde studeren.

Na terugkomst in Haarlem kreeg Kitty Zweedse les van een Zweedse theologie-student, die tijdelijk werkte op een bloemkwekerij bij haar in de buurt. Blijkbaar had ze al het plan opgevat om Nanny in Zweden te ont-

vuonna 1867 perustetussa Haarlemin Middelbare Meisjesschool-tyttökoulussa lähti Kitty Geneveen jatkamaan opintojaan. Hän opiskeli siellä yliopistossa kirjallisuutta ja oppi puhumaan sujuvasti ranskaa. Genevessä ollessaan Kitty asui naispuolisten taiteilijoiden ja opiskelijoiden kanssa yksityisasunnossa, ei yliopiston asuntolassa.

Genevessä hän tutustui suomalaistyttyöön Nanny Lagerborgiin, joka opiskeli myös Geneven yliopistossa. Heistä tuli sydänystävä. Nanny oli suomalaista aatellissukua, hän oli syntynyt maaliskuun 19. päivänä vuonna 1866 ja hänen äidinkielenä

oli ruotsi. Geneven opiskelujensa jälkeen Nanny aloitti fysiikan opiskelun Tukholman yliopistossa vuonna 1866.

Palattuaan Haarleemiin alkoi Kitty opiskelemaan ruotsinkieltä. Opettajanaan hänellä oli Ruotsista kotoisin oleva teologian opiskelija, joka työskenteli väliaikaisestiseudulla olevalla puutarhalla. Ilmeisesti Kitty oli jo silloin päättänyt lähteä Ruotsiin tapaamaan Nannya. Seuraavana kesänä Kitty matkusti yhdessä Haarlemista kotoisin olevan ystävänsä Jacoba Groenewegenin kanssa Tukholmaan. Sieltä alkoi Kittyn, Nannyn ja Nannyn serkkutytön kä-

velymatka Ruotsissa ja Norjassa (Jacoba Groenewegen ei siis osallistunut matkaan). Sen jälkeen matkusti Kitty Nannyn kanssa Suomeen, missä hän majaili Lagerborgien kesähuvilalla.

Nanny jäi vanhempiensa luo Suomeen, Kitty matkusti yksin vapaudestaan nauttien Helsinkiin ja sieltä Pietariin, sillä hän halusi nähdä myös osan Venäjästä. Helsingissä Kitty majaili Hollannin konsulin Johannes Addenssin luona. Johannes Addens kuvaili Kittyä sanoilla *villi, teräväkielinen, leikkisä, mutta myös alykäs tyttö*. Konsuli Addens, elämäntapaomukseltaan samalla aaltopituudella Kittyn isän Johannes van Vlotenin

moeten. Vervolgens reisde zij in de zomer samen met een kennis uit Haarlem, Jacoba Groenewegen, naar Stockholm, waarna zij zich bij Nanny en haar nichtje aansloot en het drietal rondging trekken in Zweden en Noorwegen (Jacoba Groenewegen was hier dus niet bij). Hierna reisde zij met Nanny naar Finland, waar zij in het zomerhuis van de familie Lagerborg logeerde.

Vervolgens bleef Nanny bij haar familie in Finland achter en reisde Kitty in alle vrijheid zonder chaperonne verder naar Helsinki en

naar Sint Petersburg, want zij wilde ook nog wat van Rusland zien. In Helsinki logeerde zij bij Johannes Addens, de Nederlandse consul in Finland, die haar herinnerde *als een wild, spot-tend, en schalkachtig, maar ook verstandig meisje*. Deze consul was een geestverwant van Johannes van Vloten en had meegewerkt aan het tijdschrift 'De Levensbode', dat door Johannes werd uitgegeven. In 1878, toen Kitty nog maar 12 jaar was, had de familie van Vloten al eens een bezoek gebracht aan Finland en bij Johannes

Addens gelogeerd. Tijdens dat bezoek had vader Johannes een rondreis gemaakt in Rusland, waarbij hij Sint Petersburg en Moskou bezocht, terwijl zijn vrouw en kinderen in die periode in Helsinki achterbleven. Later is Johannes Addens consul geworden in Kreuznach in Duitsland.

In Sint-Petersburg, bezichtigde Kitty onder andere de Isaackerk, de Sint-Paulsvesting aan de Niewa en de Hermitage. Na drie maanden op stap te zijn geweest reisde zij via Berlijn terug naar huis. In Sint-Petersburg verloor ze haar hoed, waardoor ze genooddaakt was blootshoofds verder te reizen.

Ze zat er blijkbaar niet erg

>

Albert Verwey en Kitty van Vloten in augustus 1988 / Albert Verwey ja Kitty van Vloten elokuussa 1988

kanssa, oli aikoinaan kirjoittanut Johanneksen kustantamaan lehteen 'De Levensbode' ('Elämän Sanansattaja'). Vuonna 1878, Kitty:n ollessa vasta 12-vuotias, kävi van Vlotenin perhe Suo-

messa Johannes Addenssin vieraana. Isä Johannes teki samalla matkan Venäjälle, käyden Pietarissa ja Moskovassa, hänen vaimonsa ja lapsensa oleskelivat sillä aikaa Helsingissä. Johannes

Addens siirtyi myöhemmin konsulin virkaan Kreuznaachiin Saksaan.

Pietarissa Kitty vieraili muun muassa lisäkinkrikossa, Pietari Paavalin linnoituksella Nevajoen varrella ja Eremitaasi museossa. Matkustettuaan kolmen kuukauden ajan Kitty palasi Berliiniin kautta taas kotiin. Pietarissa ollessaan Kitty hukkasi hattunsa, minkä

>

mee, dat ze daardoor voor ‘onfatsoenlijk’ kon worden aangezien. Kitty keerde na haar ‘grand tour’ boordevol verhalen terug in Haarlem. Er werd al druk geroddeld over het traject dat zonder chaperonne was afgelegd en het uiteindelijke oordeel in de betere kringen was: de meisjes Van Vloten zijn ongeschikt als echtgenote.

Het huwelijk van Kitty en Albert Verwey vond plaats op 6 maart 1890 in Haarlem. Niet lang daarna, in 1892, trouwde ook Nanny Lagerborg en wel met baron Emil Valdemar Cedercreutz. Voor die tijd had zij ook nog aan de Sorbonne in Parijs wis- en natuurkunde gestudeerd en had zij in

1888 en 1890 haar resultaten van onderzoek in de fysica gepubliceerd. Het echtpaar Cedercreutz-Lagerborg ging in Helsinki wonen.

Maar Kitty en Nanny bleven contact met elkaar haar houden. In een brief uit 1908 schreef Kitty aan Nanny onder andere over haar dochter Liesbet (Kitty en Albert kregen zeven kinderen): *“Liesbet zal een baantje moeten zoeken, maar eens zien wat ze kan. Jij denkt dat ze beter in de Harz kan blijven, ook als ze journaliste zou worden. Ik denk dat alles staat en valt met je aanleg. Het is gebleken dat ze, hoe levendig en onderhoudend haar conversatie en haar brieven ook zijn, totaal geen schrijverskwaliteiten bezit. Als ik*

naar Finland kom, zou ik met je over vrouwen en vrouwenvraagstukken willen spreken, net als vroeger. Ik ben niets veranderd. Ik ben van mening dat je niets moet forceren, daar ligt volgens mij de fout. Al die meisjes hier, in Leiden bedoel ik, die maar gaan studeren, zouden veel beter af zijn als ze dat niet deden. Maar dat er ook veel zijn die werkelijk zielsgraag hun eigen weg willen gaan, net als mannen, is helemaal waar. Tenslotte zijn er ook veel mannen die beter thuis zouden kunnen blijven.”

Kitty had wat vrouwenzaken betreft dus duidelijke standpunten. Bij de keuze voor een opleiding ging het volgens haar niet zozeer om het onderscheid vrouw-

takia hän joutui jatkamaan matkaansa avopäin. Nähtävästi ei Kittyä vaivannut suinkaan se asia, että häntä hatuttomana voitiin pitää ‘säädöttömänä’. ‘Grand tour’:insa jälkeen Kitty palasi takaisin Haarleemiin täpö-täynnä matkakertomuksia. Seurapiireissä juoruiliitiin ahkerasti Kittyn ilman kaitsijaa tehdystä matkasta. Lopputuomio olikin: van Vlotenin tyttäret eivät olleet kelpollisia aviopuolisija.

Kitty ja Albert Verwey vihittiin Haarlemissa maalis-kuun kuudentena päivänä vuonna 1890. Pian sen jälkeen, vuonna 1892, vihittiin myös Nanny Lagerborg parooni Emil Val-

demar Cedrcreutzin kanssa. Sitä ennen opiskeli Nanny matematiikkaa ja fysiikkaa Sorbonnen yliopistossa. Hän julkaisi fysiikan tutkimuksensa tulokset vuonna 1888 ja 1890. Nuori aviopari Cedercreutz-Lagerborg asettui asumaan Helsinkiin.

Kitty ja Nanny pitivät yhteyttä toisiinsa. Vuonna 1908 kirjoitti Kitty Nannylle muunmuassa tyttärestään Liesbetistä (Kitty ja Albert saivat seitsemän lasta): *“Liesbetin täytyy etsiä työpaikka, mutta katsotaanpa ensin mihin hän pystyy. Sinun mielestäsi hänen olisi parasta jäädä asumaan Harziin siinäkin tapauksessa, että hänestä tulee*

toimittaja. Mielestäni kaikki riippuu lahjakkuudesta. Kuinka eläväästä ja viihdyttävää hänen keskustelutaitonsa ja kirjeensä ovatkaan, hänestä ei ehdottomasti ole toimittajaksi. Kun tulen Suomeen, haluan keskustella kanssasi naisista ja naisasiasta niinkuin silloin ennenkin. En ole muuttunut ollenkaan. Minun mielestäni minkään ajatuksen takana ei pitäisi olla pakkoa, se on mielestäni se yksi ja ainoa virhe. Parasta olisi jos kaikki tytöt täällä, Leiden:issä tarkoitan, eivät opiskelisi vain sen takia, että heidän täytyy opiskella. Toisaalta on myös totta, että monet naiset haluavat mielellään viitoittaa oman tiensä niinkuin miehetkin. Ja onhan niitä miehiäkin joiden olisi parasta pysyä kotona.

man, maar om de aanleg die iemand had. Liesbet is uiteindelijk geen journaliste geworden. Ik heb niet kunnen vinden of Kitty in 1908 nog naar Finland is afgereisd.

Tussen 1912 en 1944 heeft Nanny Cedercreutz een aantal boeken gepubliceerd in het Fins-Zweeds, onder andere korte verhalen, gedichten en kinderverhalen. Zij heeft ook reisverhalen geschreven en boeken over de natuur, waaronder in 1914

Nanny Cedercreutz-Lagerborg

Naisasian suhteen oli Kittyllä siis selvä mielipide. Hänen mukaansa ei koulutuksen valitseminen pitäisi riippua siitä, oliko joku mies vai nainen, vaan siitä mihin ihmisellä on lahjoja ja taipumuksia. Liesbetistä ei lopulta tullut toimittajaa. Minulle jäi epäselväksi mat-

'Från Alp och Hav' ('Over de Alpen en de Zee') over de flora van de Franse Riviera, waar zij als kind 's winters had gewoond (ze is geboren in Cannes). Zij schreef onder pseudoniem en is in 1950 overleden.

Nanny Cedercreutz-Lagerborg was familie van de Zweeds-Finse dichter Bertel Gripenberg en het contact tussen Kitty en Nanny zal er wel toe hebben bijgedragen dat Kitty, samen met haar man Albert, een aantal gedichten van Gripenberg in het Nederlands heeft vertaald.

Kitty heeft ook samen met Albert het beroemde boek van Johannes Linnankoski (pseudoniem van Juho Vih-

tori Peltonen), 'Het lied van de vuurrode Bloem' ('Laulu tulipunaisesta kukasta'), in het Nederlands vertaald. Zij vertaalden het uit het Zweeds (de Zweedse vertaling was in 1905 gemaakt door Bertel Gripenberg) en het werd in 1913 met een inleiding van Albert Verwey geplaatst in het tijdschrift 'De Beweging' met als titel 'Een verhaal van Johannes Linnankoski'. Naast de publicatie in 'De Beweging' werd de tekst in 1914 als boek bij Versluys in Amsterdam uitgegeven. Hoewel het een gezamenlijke vertaling was van Kitty en Albert, heeft Kitty om onduidelijke redenen niet gewild dat haar naam als

kustiko Kitty vuonna 1908 Suomeen.

Vuosina 1912-1944 julkaisi Nanny Cedercreutz muutamia kirjoja suomeksi ja ruotsiksi, muunmuassa lyhyitä kertomuksia, runoja ja tarinoita lapsille. Hän kirjoitti myös matkakertomuksia ja kirjoja luonnosta. Vuonna 1914 ilmestyi Nannyn kirja 'Från Alp och Hav' Ranskan Rivieran kasvistosta. Nanny oli lapsuudessaan asunut talvet Rivieeralla (hän syntyi Cannesissa). Nanny julkaisi kirjansa nimimerkillä. Hän kuoli vuonna 1950.

Nanny Cedercreutz-Lagerborg oli sukua ruotsin suomalaiselle runoilijalle Bertel

Gripenbergille. Kittyn ja Nannyn tuttavuus vaikutti kiistämättä siihen, että Kitty yhdessä miehensä Albertin kanssa käänsi Gripenbergin runoja hollannin kielelle.

Kitty ja Albert käänsivät hollanniksi myös Juho Vihtori Peltosen nimimerkillä Johannes Linnankoski kirjoittaman kuuluisan romaanin 'Laulu tulipunaisesta kukasta'. He käänsivät kirjan ruotsinkieleltä (Bertel Gripenbergin käännös vuodelta 1905). Teos julkaistiin vuonna 1913 lehdessä nimeltä 'De Beweging' ('Liike'). Teos sai lehdessä otsikon 'Johannes Linnankosken tarina', Albert Verwey kirjoitti esisanat. Paitsi 'De Beweging'

>

>

vertaalterster werd genoemd. Aangenomen kan worden dat Kitty door Nanny attent is gemaakt op het boek van Linnankoski.

Jaren later (in 1943, haar man was in 1936 overleden) schreef Kitty aan haar doch-

ter Mea, in verband met een heruitgave, dat aan de 'Vuurrode Bloem' niets veranderd mocht worden: *De uitgaaf dus precies zoo, alleen een paar correcties volgens opgaaf. De proeven wil ik wel zien zoals je oppert.*

Johannes Linnankoski

lehdessä julkaistiin teksti Versluysin kustantamana kirjana vuonna 1914. Vaikka Albert ja Kitty käänisivätkin romaanin yhdessä, ei Kitty, epäselvistä syistä, halunnut että hänen nimensä julkaisiin teoksen kääntäjänä. Oletettavasti Nanny suositteli Linnankosken romaania Kittyille käännettäväksi.

Vuosien jälkeen (vuonna 1943, hänen miehensä kuoli vuonna 1936) kirjoitti Kitty tyttärelleen Mealle, ettei romaanin uusitun painoksen tekstiä saanut muuttaa: *Painoksen teksti tarkalleen niinkuin*

ennenkin, vain pari ehdotusta maani korjausta. Haluan nähdä tekstin muutoksiesi jälkeen.

Kitty Verwey-van Vloten kuoli vuonna 1945. Van Vlotenin kolmesta sisaruksesta kerrotaan Cornelie van Uudenin ja Pieter Stokvissin amsterdamilaisen kustantamo Bert Bakkerin julkaisemassa kirjassa 'De gezusters van Vloten, de vrouwen achter Frederik van Eeden, Willem Witsen en Albert Verwey' (Van Vlotenin sisarukset, naiset Frederik van Eedenin Willem Witsenin ja Albert

Kitty Verwey-van Vloten is in 1945 overleden. Over de drie zusters van Vloten is uitgebreid te lezen in het boek 'De gezusters van Vloten, de vrouwen achter Frederik van Eeden, Willem Witsen en Albert Verwey', uit 2007, door Cornelia van Uuden en Pieter Stokvis, dat uitgegeven is door Uitgeverij Bert Bakker in Amsterdam.

Een Engelse vertaling van het boek van Johannes Linnankoski (Engelse titel: 'The Song of the blood-red Flower') staat op het internet. Ik heb het gelezen. De hoofdpersoon Olavi, een boerenzoon, is na een conflict met zijn vader over een meisje van huis

Verweyn rinnalla).

Johannes Linnankosken romaanin englanninkielinen käännös ('The Song of the blood-red Flower') on Internetissä. Olen lukenut sen. Päähenkilö Olavi, maalaistalon poika, on lähtenyt kotoaan erimielisyyden takia isänsä kanssa. Kiistakapulana oli tyttö, joka Olavin vanhempien mielestä oli kevytkenkäinen. Romaanissa kuvaillaan Olavin rakkausseikkailuja; monet tytöt katselivat ihailien hänen vaarallisia temppujaan tukkilautalla kuohuvilla koskilla. Lopulta Olavi avioituu maalaistalon tyttären Kyllikin kanssa. Kyllikin isä ei ensiksi hyväksynyt tyttä-

weggelopen en houtvlotter geworden. Het meisje was in de ogen van zijn ouders een sloerie. Vervolgens beleefde Olavi veel amoureuze avonturen. Hij maakte ook door zijn gewaagde acties als houtvlotter in kolkende rivieren en stroomversnellingen, een grote indruk op veel verschillende meisjes. Uiteindelijk trouwt hij met een boerendochter, Kyllikki. Eerst viel hij niet in goede aarde bij haar vader omdat er neer werd gekeken op een houtvlotter. Maar de houtvlotter bleek bij nader inzien een boerenzoon, dus wat dat betreft eind goed al goed. Olavi ging terug naar zijn geboortedorp, waar zijn vader inmiddels was

overleden en zijn moeder stervende. Zijn broer erfde op aandringen van Olavi de boerderij en hij nam zelf genoegen met een moerassig stuk van zijn vaders grond. Na hard werken legde hij dit droog en bouwde er een nieuw huis op, waar Kyllikki niet veel later een zoon baarde. Het sentimentele verhaal heeft een heel bijzondere, gevoelige stijl, met veel beschrijvingen van de Finse natuur. Ik kan mij voorstellen dat het literair ingestelde echtpaar Verwey-van Vloten in de ban van dit boek is geraakt.

Naar de roman van Johannes Linnankoski zijn drie Zweedse en twee Finse films gemaakt: de eerste drie

Zweedstalige films onder de regie van Maurits Stiller (1919), Per-Axel Branner (1934) en Gustaf Molander (1956) onder de titel 'Sången om den de eldröda blomman'; de andere twee Finstalige films onder de regie van Teuvo Tulio (1938) en Mikko Niskanen (1971) onder de titel van 'Laulu tulipunaisesta kukkasta'.

Arnold Pieterse

Een Nederlandse uitgave van het boek van Johannes Linnankoski dat door het echtpaar Verwey-van Vloten is vertaald in het Nederlands / Hollanninkielinen versio Johannes Linnankosken kirjasta. Kirjan käännös on Verwey – van Vlotenin avioparin yhdessä tekemä.

rensä valintaa, koska Olavi oli tukkijätkä.

Myöhemmin selvisi, että tukkijätkä olikin maatalon poika, siis loppu hyvin, kaikki hyvin. Olavi palasi takaisin synnyinkyläänsä. Hänen isänsä oli kuollut ja äitinsä kuolemaisillaan. Olavin vaatimuksesta peri hänen veljensä maatilan, itse hän tyytyi palaseen suomaata. Olavi kuivasi suon ja rakensi itselleen ja Kyllikille talon. Pian sen jälkeen Kyllikki synnytti pojan.

Sentimentaalinen tarina on kirjoitettu erikoisen tunteellisella tyylillä Suomen luontoa monin paikoin kuvaten. Voin hyvin kuvitella, että romaani kiehtoi kovin

kaunokirjallisuuteen perehtynyttä aviopari Verwey-van Vlotenia.

Johannes Linnankosken romaanin perusteella on tehty kolme ruotsalaista ja kaksi suomalaista elokuvaa. Ruotsinkieliset elokuvat ohjasivat Maurits Stiller (1919), Per-Axel Branner (1934) ja Gustaf Molander (1956). Nimeksiokuva sai 'Sången om den de eldröda blomman'. Suomenkielisen elokuvan nimi oli 'Laulu tulipunaisesta kukasta', ohjaajina Teuvo Tulio (1938) ja Mikko Niskanen (1971).

*Arnold Pieterse
Käännös Irja Lammers*

De heremiet van de Roittorug. En meer Finse verhalen (2010)

Mauri Paasilinna

In De heremiet van de Roittorug. En meer Finse verhalen zijn twaalf korte verhalen bijeengebracht van de Finse auteur Mauri Paasilinna (1947). Mauri Paasilinna is de jongste in het zeven kinderen tellende kunstenaarsgezin Paasilinna, zijn broers Arto, Erno en Reino verdienen eveneens hun sporen als schrijver.

De verhalen van Mauri Paasilinna spelen zich af in het landschap van de

tunturi's, de typische bergen in het Finse Lapland. Dit grenzeloze landschap, dat zich uitstrekt over Finland, Rusland, Noorwegen en Zweden, trekt allerlei vreemdelingen aan: Italianen, Duitsers, Helsinkiërs. De ontmoeting tussen de inwoners van Lapland en de vreemdelingen leidt tot absurde, trieste en humoristische voorvallen. De confrontatie met het woeste en ledige landschap brengt de 'bezoekers' uit evenwicht. Losgeslagen en ver van alles, onder een winterse mid-

daghemel zonder zon, of tijdens de midzomernacht, wanneer de zon niet ondergaat, verliezen bekende bakens hun betekenis. De natuurbeschrijvingen en de beschrijvingen van de ontreding van de stadsmens zijn juweeltjes, versierd met een diadeem van ironie en mededogen.

'In Paasilinna's verhalen staat de Lapse natuur niet alleen symbool voor metafysische angst of vervreemding. Er is ook plaats voor schrijnende maatschappelij-

Mauri Paasilinnan novellikokoelma

De heremiet van de Roittorug. En meer Finse verhalen-novellikokoelma sisältää 12 Mauri Paasilinnan (1947) kirjoittamaa tarinaa. Mauri Paasilinna on Paasilinnan perheen 7-henkisen sisarusparven kuopus. Hänen veljensä Arto, Erno ja Reino ansaitsevat myös leipänsä kirjailijoina.

Mauri Paasilinnan tarinat sijoittuvat Lapin tuntureille. Rajaton tunturimaisema yleetty Suomen, Venäjän, Norjan ja Ruotsin alueille ja vetää puoleensa vieraita tulokkaita Italiasta, Saksasta ja Helsingistä. Lapin

alkuperäisten asukkaiden ja Lapin ulkopuolelta tulleiden ihmisten tapaamiset johtavat absurdeihin, noloihin ja

humoristisiin tilanteisiin. Lapin asukkaiden kohtaaminen ja paikan eristykissä oleva sijainti saa vierailijat tolaltaan. Kaukana kaikes-ta tutusta ja turvallisesta, kaamoksessa tai yöttömässä yössä menettävät tutut ja turvalliset kaavat merkityksensä. Luontokuvaus ja se, miten kaupunkilainen yrittää pyristellä selvittääseen tässä tilanteessa, on säällintävää ja ironista, mutta mainiota luettavaa.

Paasilinnan tarinoissa Lapin tunturimaisema ei toimi pelkästään symbolina metafysiselle tuntemattoman pelolle. Tarinoissa tulee myös esille yhteiskunnan kipeät tosiasiat, kuten maa-

BOEKEN

ke omwentelingen, zoals de leegloop van het platteland, waar de bevolking geleidelijk aan moet plaatsmaken voor seizoensgebonden mas-satoerisme.

De Lapse toendra en tun-turi's zijn in de 21e eeuw evenzeer verstrengeld met de voortgaande globalise-ring als elke andere uithoek van de wereld, en dat maakt deze verhalen, ondanks alle couleur locale, ook verras-send universeel.'

Lieven Ameel in het na-woord.

Uitgeverij Wilde aardbeien
www.wildeaardbeien.nl
112 blz. Prijs: € 12.00

seudun autioituminen jonka tilalle ilmestyy vuodenai-kaan liittyvä massaturismi.

globalisaatioon siinä missä mikä tahansa muukin maa-ilman äärilaita, mikä tekee tarinoista paikallisesta luon-teestaan huolimatta yllättä-vän universaaleja.

Lieven Ameel on laatinut teoksen jalkikirjoituksen.

Kustantaja: Wilde aardbeien
www.wildeaardbeien.nl
112 sivua. Hint: €12.00

Lapin tundrat ja tunturit ovat yhdellä lailla sidoksissa

SOFTWARE uit finland

Al meer dan 16 jaar is JH-Systems importeur/distributeur van software uit Finland.
Hierbij een kort overzicht van onze belangrijkste producten.

F-SECURE®

F-Secure levert onderhoudsvrije, gebruiksvriendelijke beveiligings-oplossingen tegen virussen en hackers. In combinatie met de snelste updateservices en de de krachtigste persoonlijke firewall, worden inbraken voorkomen en zijn de computers of laptops die u thuis privé of zakelijk gebruikt altijd virusvrij.

snoobi
web analytics

Zorg dat uw website een bijdrage levert aan het succes van uw be-drijf! Verlaag marketingkosten, haal potentiële verkoopcontacten binnen en verbeter uw online zichtbaarheid door het meten en analyseren van uw websiteverkeer. De Snoobi-webanalyse levert de benodigde feiten en adviezen ter ondersteuning van de besluitvor-ming op het gebied van marketing, verkoop en communicatie.

blancco

Met Blancco Harddisk Cleaner software bent u in staat om zowel bestanden als complete harddisks schoon te maken, waardoor het niet meer mogelijk is om de betreffende data terug te halen. Daardoor is het mogelijk om com-puters opnieuw in te zetten, zonder risico dat uw data in verkeerde handen komt.

Voor nadere info:
info@jh-systems.nl
WWW.JH-SYSTEMS.NL

JHSYSTEMS

GROETEN UIT KUOPIO AAN ALLE LEZERS VAN AVIISI!

Mijn naam is Sari Porttila, en ik ben een 19-jarige student aan de designacademie van Kuopio, aan de afdeling "Ontwerpen van sieraden en edele metalen". Om te beginnen vertel ik nu iets van mezelf:

Als kind en als jongere heb ik gewoond in Nastola, een klein dorp in Päijät-Häme, ik ging naar de middelbare school in Lahti, terwijl ik thuis woonde.

Mijn belangstellingen zijn toneelspelen in het thea-

ter, musiceren, dansen en beeldende kunst. Tekenen, schilderen en middeleeuwse animatie zijn verder onderwerpen, die mijn warme belangstelling hebben, terwijl andere hobby's van-

wege mijn verhuizing op de achtergrond zijn gekomen.

De middelbare school voltooide ik in een normaal tempo in drie jaar en ik was actief betrokken bij de door mijn school geboden kunstzinnige activiteiten; ik maakte decors voor de muzikale en andere evenementen op school, trad op als make-up artiest, maakte affiches voor concerten, en ik nam deel aan twee optredens en een culturele reis

TERVEISET KUOPIOSTA KAIKILLE

Aviisin lukijoille! Minun nimeni on Sari Porttila, olen 19-vuotias opiskelija Kuopion Muotoiluakatemiassa, koru- ja jalometallimuotolon osastolla. Kerron nyt aluksi hieman itsestäni; Lap-suuteni ja nuoruuteni olen asunut Nastolassa, pienessä kylässä Päijät-Hämeessä, lukion kävin Lahdessa asuen kotona. Olen harrastanut näyttölemistä, soittamista,

tanssia sekä kuvataiteita. Piirustus, maalaus sekä keskiajan elävöittäminen ovat edelleen rakkaita mielenkiinnonkohteitani, muiden harrastusten jäätyä muuton takia taakse. Lukiota valmistuin ajallani, kolmessa vuodessa ja olin aktiivisesti mukana lukioni tarjoamissa taiteellisissa aktiviteeteissa; tein lavasteita musikaaliin ja muihin

koulun tapahtumiin, toimin maskeeraajana, tein julisteita konsertteihin, osallistuin kahteen performanssiin ja kulttuurimatkalle Pariisiin. Lukion aikana olin mukana myös kansainvälisyystoiminnassa, jonka mukana pääsin tutustumaan Alan-komaihin. Lukioni ystävyyskoulu sijaitsee Nijmegenissa ja meidän ryhmämme kansainvälisyystoiminta kesti 3 vuotta, yksi kurssi joka vuosi. Kurssille valittiin oppilaat englanninkielisen sekä suomenkielisen haastattelun perusteella. Ryhmämme ei ollut suuri, mutta siksi se varmasti oli tiivis ja tutustuummekin nopeasti toisiimme. Ensimmäisenä

VAN ONZE CORRESPONDENT

naar Parijs. Gedurende mijn schooltijd nam ik ook deel aan een internationaal programma, in het kader waarvan ik kennis kon maken met Nederland.

Mijn school heeft een vriendschapsband met een school in Nijmegen en het internationale programma van onze groep duurde 3 jaar, ieder jaar één cursus. Voor de cursus werden leerlingen uitgekozen op basis van een Engelstalig en Finstalig interview. Onze groep was niet groot, maar daarom was deze zeker hecht en leerden we elkaar snel kennen.

In het eerste jaar kwamen onze Nederlandse school-

kameraden voor een week op bezoek naar Finland. De lente was juist begonnen, alles was grijs en nat van het smeltwater van de sneeuw, maar de lentezon wekte de natuur wel op z'n best. Ik ergerde mezelf aan het tijdstip, want het jaargetijde bood om zo te zeggen met een beetje goede wil niets moois om te zien. In onze groep hadden we lange tijd plannen gemaakt voor het programma voor het bezoek, hadden we opstellen geschreven over Nederland en nu tenslotte wachtten we met spanning op de komst van onze gasten.

Sari Porttila

Vertaling: Hans Adamse

vuonna tulivat hollantilaiset oppilastoverimme viikoksi vierailulle Suomeen. Kevät oli juuri alkanut, kaikki oli harmaata ja märkää lumi-en sulamisvesistä, vaikka

kevätaurinko herättelikin luontoa parhaansa mukaan. Harmittelin itsekseni ajankohtaa, sillä vuodenaika ei hyvällä tahdollakaan sanoen tarjonnut kaunista katsottavaa. Olimme ryhmässämme suunnitellut vierailun ohjelmaa pitkän aikaa, tehneet tutkielmia Alankomaista ja nyt viimein odotimme jännityksellä vieraitamme saapuvaksi.

Sari Porttila

Een nieuwe correspondent

In dit nummer treft u het eerste stukje aan van Sari Porttila, een nieuwe correspondent in Finland, van wie we hopen min of meer regelmatig een bijdrage te kunnen plaatsen. In dit stuk een eerste kennismaking.

Uusi kirjeenvaihtajamme

Tässä numerossa saamme tutustua Sari Porttilaan, uuteen Suomen kirjeenvaihtajamme, hänen ensimmäisen tekstinsä kautta. Tulevaisuudessa toivomme saavamme lukea enemmänkin hänen kirjoituksiaan.

“Twee talen, twee culturen” seminar

de Finse Zaterdagschool 30 jaar

14.5.2011 Suomalainen Merimies

Welkomstwoord en blik op de geschiedenis en de huidige situatie van de Finse Zaterdagschool, Christina Alho, hoofddocent

De ontwikkeling en eigenschappen van de Finse taal Eliisa van Emmerik-Pukkila, eigenaar van ELIN

Koffiepaauze

Do two languages really double the advantage for the child? David Marsch, UNICOM, Continuing Education Centre, University of Jyväskylä, Finland

Identiteit van de internationale nomad Jarmo Karjalainen, hoofd van de Finse Zeemanskerk in Benelux-landen

Dagafsluiting, Christina Alho, de Finse Zaterdagschool

12.00

12.30

13.30

14.15

15.15

16.00

12.00

12.30

13.30

14.15

15.15

16.00

Ter

his

Chr

Suo

Eli

Kal

Do

chi

Cent

Glo

Jar

Me

Pär

Suo

Eliisa van Emmerik-Pukkila, owner of ELIN, European Language Institute Netherlands, language and culture training in 20 languages. Broad experience in working with Finnish language

for children and adults for example by working as a IB Teacher at The American School of The Hague, as a trainer Finnish Language and Culture at different Language Centers and as a IB Teacher at International Secondary School Eindhoven.

David Marsh coordinated team which launched the co and Language Integrated l as a Europe-wide education in 1994. He has recently w guages and evidence-base l

the neurosciences (European Commission 2008) primary school-based operations (Emirates 2009) published extensively he is co-author of Uncover millan (2008), and Content and Language Integr Cambridge University Press (2010).

"Kaksi kieltä, kaksi kulttuuria"

seminaari

suomalainen Lauantaikoulu 30 vuotta

Merimieskirkko, Rotterdam

vetuliaispuhe ja katsaus Lauantaikoulun historiaan ja nykypäivään,
Christina Alho, johtajaopettaja
suomen kielen kehitysvaiheet ja ominaispiirteet (NL*)
Jouko van Emmerik-Pukkila, ELINin omistaja
Kutsu
Two languages really double the advantage for the world? David Marsch, UNICOM, Continuing Education Centre, University of Jyväskylä, Finland
Jarmo Karjalainen, Benelux-maiden Suomalainen Merimieskirkon johtaja
Kevään lopetus, Christina Alho,
suomalainen Lauantaikoulu

*) Juennolla jaetaan suomenkielinen tiivistelmä

the European
Concept Content
Learning (CLIL)
onal initiative
worked on lan-
building within
(2010), and pri-
(2011). Having
ring CLIL, Mac-
rated Learning,

Jarmo Karjalainen, Director at The Finnish Seamen's Mission in Rotterdam since 2009. His broad working experience with youth in multi-cultural environments create a steady base for his current job as a "life coach". His family's connecting with the sea and Jarmo's passion to study humanity are well combined in his current position as the head of the Finnish Seamen's Church in the Benelux.

ADRES - OSOITE
de Finse Zeemanskerk
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam

TILAISUUTEEN
VAPAA PÄÄSY,
ILMOITTAUDU ENSIN
www.lauantaikoulu.nl
NA HET SEMINAR
VRIJ TOEGANG
S.V.P. WEL EERST
AANMELDEN
www.lauantaikoulu.nl

INFO
info@lauantaikoulu.nl
www.lauantaikoulu.nl

SPONSORIT
SPONSORS

SUOMI-SEURA

SUOMEN

MERIMIESKIRKKO

SUOMEN

SUURLÄHETYSTÖ

Arctic Challenge 2011 – Deel 1

DE VOORBEREIDING

De Arctic Challenge . Een rally vanuit Nederland naar de poolcirkel in Fins Lapland, gereden in januari onder barre winterse omstandigheden. 7.500 kilometer autorijden in één week met 60 teams van elk 2 rijders: een slooptocht voor mens en materiaal. De eerste keer dat ik de naam hoorde was zo'n 5 jaar geleden. Mijn interesse was meteen gewekt door die twee magische woordjes. Toch verdween de rit toen ook weer snel uit mijn blikveld, zoals dat

Arctic Challenge 2011 Osa I

VALMISTELUT

Arctic Challenge – ralli Hollannista Lapin napapiirille Suomeen – ajetaan tammi-kuussa karuissa talviolosuhteissa. 60 tiimiä, joissa jokaisessa 2 ajajaa ja 7.500 km ajoa yhdessä viikossa: ylirasittavaa ihmisille ja materiaalille. Kuulin tämän nimen ensi kertaa noin 5 vuotta sitten, ja mielenkiintoni heräsi heti kuullessani nämä kaksi maagista sanaa. Kuitenkin ralli hävisi sitten pianikin mielestäni, kuten usein käy.

Yhtäkkiä, puolitoista vuotta sitten, muistin kumminkin taas Arctic Challengeen. Onko sattumaa olemassa?? Tällä kertaa päätin ryhtyä toimeen. Kylmä Lappi oli jo valloittanut lämpimän sijan sydämessäni eikä ajaminen Suomen talviolosuhteissa ole minulle outoa.

Soitan ystävälleni Gerwinille: "Huvittaisiko sinua ajaa kanssani Arctic Challenge?" Hän ei mieti kolmeakaan sekuntia. Hän ei edes tiedä

mihin ryhtyy, mutta sanoil-la "Arctic" ja "Challenge" on häneenkin maaginen vaikutus.

Entä mitä tehdä sitten tuolaisen pikaisen päätöksen jälkeen? Ollakseen varma asiasta täytät ilmoittautumislomakkeen Arctic Challenge-organisaation nettisivulla. Päivää myöhemmin olemme AC 2011:n osallistujalistalla: it's official!

vaak gaat.
Anderhalf jaar geleden komt de Arctic Challenge plots weer onder mijn aandacht. Bestaat toeval??? Dit keer besluit ik door te pakken. Het koude Lapland had reeds een warm plekje in mijn hart veroverd en rijden in het Finse winterlandschap is voor mij geen onbekend terrein. Ik bel vriend Gerwin op: "Heb je zin om de Arctic Challenge met mij te rijden"? Hij hoeft geen 3 seconden na te denken. Hij weet niet eens waar hij aan begint, maar de woordjes "Arctic" en "Challenge" hadden hun magische uitwerking ook op hem niet gemist.

Gerwin ja minä olemme molemmat tietokonemiehiä, joten ryhdymme systemaattisesti valmisteluihin: ensiksi tärkein, meillä on oltava auto. Pitkän harkinnan jälkeen päättämme valita kunnon 4x4, ja päättämme myös että tekninen luotettavuus on meille tärkeintä.
Niin päädyimme kuin itses-
tään Toyota Landcruiseriin: vaikean maaston kuningas. Talouskriisi tulee meille sopivasti: käytettyjen 4x4:n hinnat laskevat roimasti, ja kunnollinen, tavallisesti melkoisen hintava Landcruiser on nyt maksettavissa. Erään Ulvenhoutissa asuvan maanviljelijän kautta löydämme loistokappaleen.

En wat doe je na zo'n rap besluit? Om zeker te weten dat het echt is vul je het inschrijfformulier in op de website van de Arctic Challenge organisatie. Een dag later staan we in de deelnemerslijst van de AC 2011: It's official!

Gerwin en ik zijn beide ICT'ers, dus we pakken de voorbereidingen systematisch aan: als eerste en belangrijkste moeten we een auto hebben. Na lang beraad besluiten we dat we

kiezen voor een dikke 4x4, en we besluiten ook dat de technische betrouwbaarheid voor ons het zwaarst weegt. Dan kom je vanzelf bij de Toyota Landcruiser uit: de koning van het zware terrein. De economische crisis komt voor ons als geroepen: de tweedehands prijzen van 4x4's kelderen, en de degelijke en normaliter nogal prijzige Landcruiser wordt opeens betaalbaar. Een boer in Ulvenhout helpt ons aan een prachtexemplaar.

Pitkä malli, 2001, mittarissa 100.000 km ja 3,4 litran V6-bensiinimoottori. Täydellistä!

Tämän jälkeisinä kuukausina emme säästä raha-asioissa ja remontoimme auton perusteellisesti. Vaihdamme kaikki nesteet sopivaksi -40 asteeseen. Autoon asennetaan vahvempi jousitus, vakionopeuden säätö ja pari lisälamppua eteen. Käyn-

nistysmoottori ja dynamo tarkistetaan etukäteen. Suomesta ostan moottorinlämmittimen, pyöriin vanteet ja nastarenkaat, sillä Arctic Challengeen ajo-osuuden Pohjoismaissa haluamme ajaa nastarenkailla. Lisäksi taakse tulee ylimääräinen voimakas vinski. Taakse, jotta saisimme itsemme vedetyksi irti mikäli joutuisimme pulaan. Aikaisempien Arctic Challengeen

Lange uitvoering, 2001, met 100.000 km erop en de 3.4 liter V6 benzinemotor erin. Perfect!

De maanden erna trekken we de knip ver open en verbouwen de auto grondig. Alle vloeistoffen worden vervangen door het type geschikt voor -40 graden. We zetten zwaardere veren op de auto, bouwen cruise control in, zetten een paar extra verstralers voorop. De startmotor en de dynamo worden preventief gereviseerd. In Finland koop ik een motorblokverwarming, en een set velgen en spijkerbanden, want het Arctic Challenge deel in Scandinavië willen we op spijkerbanden rijden. Als extra troef

komt er een zware lier achterop. Achterop, om onszelf weer de weg op te trekken, als we ernaast terecht mochten komen. Op foto's

van eerdere Arctic Challenges zien we dat er vele slippertjes gemaakt worden. De lier vereist ook nog een zwaardere accu. Tenslotte

kuvista näemme että sattuu aika paljon vahinkoja. Tuo vinssi vaatii voimakkaamman akun.

Lisäksi teemme vielä joi-takin muutoksia auton sisäosaan: 3 navigaattoria, kartanlukulamppu, läppäripöytä, 220V:n muuntaja, ja kaksi avioaimoa, jotka jo alkavat ihmetellä, että olemmeko tulleet aivan hulluiksi.

Tammikuussa 2010, vuotta ennen tapahtumaa, automme on kutakuinkin valmis. Sormet syyyhyävät, vuoden odotusaika on melkoisen pitkä...sattumalta minulla on toinen asunto Levillä... 1+1 = 2... Päätämme tehdä "koeajon": helmikuussa

2010 Hollannista Leville autolla, mennäksemme pariksi päiväksi hiihtämään. Seuraksi otamme vielä kaksi ystävää mukaamme : neljä miestä jotka henkisesti ovat vielä 16-vuotiaita, lähtevät reissuun.

Valmistelemme haastavan reitin Saksan, Puolan ja Baltian maitten kautta, autolautalla Tallinnasta Helsinkiin, sieltä Suomen läpi Leville, jonne jäämme kolmeksi päiväksi. Ja sitten Ruotsin, vähän Norjan ja Tanskan kautta takaisin kotiin. Suunnittelemme pysähtymiset Beliinissä, Kaunaksella, Tallinnassa, Levillä, Östersundissa ja Oslolla. Siitä tulee upea reissu.

Kaunis ilma: kuivaa, hyvin kylmää mutta aurinkoista. Auto toimii erinomaisesti, ilman mitään vaikeuksia. Jokaisessa yöpymispaikassa syöksymme yöelämään saadamme ajoon ylimääraistä "painoa". Muuten ajo olisi kenties liian rentoa neljän kuskin kera verrattuna oikeaan Arctic Challengeen?

Matkalla on kuitenkin eräs ongelma ratkaistavanamme: ollessamme vierailemassa appivanhempieni luona Etelä-Suomessa, kävi ilmi että nastarenkaat eivät sopineet, kun koetimme laittaa renkaita vanteineen paikoilleen ... olin mitannut ainoastaan takarenkaat, ja Landcruiserissa on eri

nog wat interieuraanpassingen: 3 navigatie systemen, een kaartleeslampje, een laptop tafel, een 220V omvormer, en twee echtgenotes die zich langzaam beginnen af te vragen of we helemaal gek geworden zijn.

Januari 2010, een jaar van tevoren, is onze auto zo goed als klaar. De vingers jeuken, een jaar wachten is wel lang... Toevallig heb ik een tweede huis in Levi... $1+1=2$ We besluiten een 'proefrit' te maken: in februari 2010 vanuit Nederland naar Levi met de auto, om een paar dagen te gaan skiën. Voor de gezelligheid nemen we nog twee vrienden mee: vier mannen

die geestelijk nooit ouder zijn geworden dan 16 gaan samen op pad. We stippen een uitdagende route uit door Duitsland, Polen, de Baltische staten, met de veerpont van Tallinn naar Helsinki, door Finland naar Levi waar we drie dagen blijven, en dan via Zweden, een stukje Noorwegen, en Denemarken terug naar huis. We plannen de stops in Berlijn, Kaunas, Tallinn, Levi, Östersund en Oslo. Het wordt een fantastische tocht. Mooi weer: droog, heel koud, maar zonnig. De auto geeft geen krimp en doet het perfect. In elke plaats van overnachting maken we het nachtleven onveilig om een extra zware

draai aan de rit te geven. Anders zou het met 4 chauffeurs immers te relaxt zijn in vergelijking met de echte Arctic Challenge?

Er is onderweg wel een probleempje op te lossen: op bezoek bij mijn schoonouders in Zuid Finland, waar we de velgen met spijkerbanden ophalen en op de auto willen zetten blijken deze niet te passen.... Ik had alleen de achterwielen opgemeten, en de Landcruiser heeft op de voorwielen veel grotere remkluwen. De door mij aangeschafte velgen hebben een net te kleine binnendiameter. Crisisberaad aan de keuken-tafel met broodjes en koffie, pulla's en joulutorttu's van

>

mitat eturenkaissa. Minun hankkimissani vanteissa on hieman liian pieni sisäläpimitta.

Anopin keittiön pöydän ääressä, kahveineen ja sämpylöineen, pullineen ja joulutorttuineen, neuvottelemme tästä kriisitilanteesta. Ei ole paljon valinnan

varaa: appi soitti paikallisselle Euromasterille ja laittamme paikan päällä omiin vanteisiimme sitten uudet nastarenkaat. Maksamme sitten vielä 700 euroa käteistä Euromasterille ja jatkamme pian matkaa Leville. Huomasin appeni kasvoilla saman ilmeen kuin jo aikaisemmin vaimollani. Niin, ralliajo on kallis harrastus, senhän olimme jo kauan sitten huomanneet...

Koeajon jälkeen voimme loppuakin keskittyä muihinkin asioihin kuin vain suureen haasteeseemme. Auto pannaan säilöön ja puolen vuoden ajan puuhailemme aivan eri asioiden parissa.

>

schoonma. We hebben niet veel keuze: schoonpa belt de lokale Euromaster en we laten ter plaatse dan maar een nieuwe set spijkerbanden op onze bestaande velgen leggen. We tikken nog even 700 euro cash af bij Euromaster, en gaan snel op weg naar Levi. Ik herkende op het gezicht van mijn schoonpa de blik die ik ook al bij mijn vrouw zag. Tja, rally rijden is een dure hobby, daar waren we toen

al lang achter... Na de proefrit kunnen we eindelijk een beetje afstand nemen van onze grote uitdaging. De auto wordt even weggezet en een half jaar houden we ons met andere dingen bezig.

Na de zomer maken we aanvang met deel 2 van de voorbereiding. We hebben inmiddels besloten om voor een goed doel te gaan rijden: het Sophia Kinderzie-

kenhuis in Rotterdam. We waren op bezoek geweest bij de Stichting Vrienden van Sophia om te horen of zij het ook een goed idee vonden, en dat was inderdaad het geval. Nooit eerder ben ik als fundraiser bezig geweest. Het is leuk, maar vermoeiend, inspirerend, soms frustrerend, en ik leer dat je gewoon het spreekwoordelijke bord voor je kop moet hebben. Telkens terug komen bij je prospects

Kesän jälkeen aloitamme osan 2 valmistelut. Olimmehan päättäneet ajaa hyvantekeväisyyden merkeissä, nimittäin Sophia Kinderziekenhuis -lastensairaalan Rotterdamissa. Kävimme vierailulla Sophia-sairaalan ystävien säätiössä kuullaksemme olivatko hekin sitä mieltä että tämä on hyvä idea, ja niin oli. En ole koskaan ennen toimi-

nut varojenkerääjänä. Se on hauskaa mutta väsyttävää, inspiroivaa, joskus turhauttavaakin ja opin että pitää osata ottaa rennosti. Palattava aina vaan takaisin mahdollisuuksiin saadakseen irti suostumuksen, vaikka pieninkin, eikä saa pelästyä monista ei-vastauksista.

Alussa rahaa tulee heikkokosti, ja nettisivumme sponsorilämpömittari kipuaa ärsyttävän hitaasti ylöspäin. Mutta yhtäkkiä asteikossa rupeaa tapahtumaan. Sponsorit ilmoittautuvat koska muutkin ovat jo ilmoittautuneet. Vuoden lopussa meillä on komea summa € 11,500 mittarissa, summa joka reilusti ylittää uskalletun tavoitteemme!

om een toezegging los te peuten, al is het maar een kleine, en je vooral niet uit het veld laten slaan door de vele malen 'nee'.

In het begin stroomt het geld moeizaam binnen, en de sponsorthermometer op onze website kruipt maar tergend langzaam omhoog. Maar dan opeens gaat het schaafeffect werken. Sponsors haken aan omdat anderen ook al aangehaakt

zijn. Aan het eind van het jaar hebben we een mooie € 11.500 op de teller staan, een bedrag dat onze gedurfde target ruimschoots overtreft!

De week voor de Arctic Challenge gaan we langs bij Sophia, om onze cheque aan te bieden. In onze rallykleding zijn we eregast bij een opname van het programma Sophia TV, het interne TV-kanaal van het

kinderziekenhuis. Diverse kinderen mogen de opname ook bijwonen. Het is ontzettend leuk en tegelijkertijd indrukwekkend, want met kinderen die in het Sophia liggen is over het algemeen wel iets heftigs aan de hand. Met een enorm gevoel van voldoening lopen we een uur later het gebouw uit. Het is 2 dagen voor de start van de Arctic Challenge. We zijn er klaar voor!

Rene Harte

In de volgende Aviisi deel 2 van dit tweeluik!

Viikkoja ennen Arctic Challengea menemme Sophiaan antaaksemme heille shekimme.

Olemme rallivaatteissamme kunniavieraana Sophia TV'n lähetyksen kuvauksessa. Tämä on sairaalan sisäinen TV-kanava. Monet lapsetkin saavat olla mukana. On erittäin mukavaa ja samalla vaikuttavaa koska Sophia-sairaalan lapsilla on

yleensä hyvinkin vakavat syyt olla siellä.

Tyytyväisin tuntein lähdemme sieltä tunnin kuluttua pois. Enää 2 päivää Arctic Challengeen alkuun. Olemme valmiit!

Seuraavassa Aviisissa osa 2

Rene Harte

Käänmös: Marjut Suvisaari

DE 10 MEEST OPMERKELIJKE FINSE SONGFESTIVAL- INZENDINGEN

Het is dit jaar precies 50 jaar geleden dat Finland zijn debuut maakte op het Eurovisiesongfestival met *Valoa ikkunassa* van Laila Kinnunen. In die 50 jaar heeft Finland 44 keer deelgenomen. Slechts 12 keer wist Finland de top 10 te bereiken en

tot Lordi's overwinning in 2006 was Finland nog nooit hoger gekomen dan een 6^e plaats met Marion Rung in 1973. Finland behaalde ook 9 keer een laatste plaats. Zij zong toen overigens in het Engels. Finland heeft ook enkele opmerkelijke deelne-

mers gehad op het songfestival. Hieronder volgen de 10 meest bijzondere:

10 Anneli Saaristo
"La dolce vita"
(1989: 7e plaats)
In 1989 leek Finland lange tijd op het beste resultaat

SUOMEN 10 SILMÄÄNPISTÄVINTÄ "EUROVIISUEHDOKASTA"

Tänä vuonna on tasan 50 vuotta siitä, kun Suomi oli ensi kertaan mukana Eurovision laulukilpailussa, silloin Laila Kinnusen *Valoa ikkunassa* -kappaleella. Näiden 50 vuoden aikana Suomi on osallistunut kilpailuun 44 kertaa. Vain 12 kertaa Suomi on ollut kymmenen parhaan joukossa, ja Lordin v.2006 saamaan voittoon mennessä Suomi ei ole sijoittunut Marion Rungin v. 1973 kuudetta sijaa pa-

remmin. Hän muuten lauloi silloin englanniksi. Yhdeksän kertaa Suomi on jäänyt viimeiseksi. Suomella on ollut laulukilpailussa myös muutamia silmäänpiستäviä osallistujia. Tässä 10 erikoisinta:

10 Anneli Saaristo "La dolce vita" (1989: 7. sija)

Vuonna 1989 näytti pitkään siltä, että Suomi saavuttaisi kaikkien aikojen parhaan

sijoituksen kesäisellä "La dolce vita'lla". Kappaletta oli höystetty espanjalaisilla kitaroilla ja sillä oli italiankielinen nimi. Kappaleen lauloi melko staattinen Anneli Saaristo. Hänen laulueityksensä oli kuitenkin erittäin vahva, ja äänestyksen ensimmäisellä puoliskolla Suomi oli vahvasti viiden parhaan joukossa. Lopulta sijoitus oli seitsemäs, kuitenkin Suomen kolmanneksi paras saavutus.

ooit af te streven met het zomerse “La dolce vita”. Het nummer was doorspekt met Spaanse gitaren en had een Italiaanse titel. De rest van het nummer werd in het Fins gezongen door een nogal statische Anneli Saaristo. Haar vocale presentatie was echter bijzonder sterk en gedurende de eerste helft van de stemming stond Finland stevig in de top 5. Uiteindelijk werd het een 7^e plaats, nog altijd Finland’s op twee na beste prestatie.

9 Jarkko & Laura “Kuin silloin ennen” (1969: 12e plaats)

Het nummer is door de meeste mensen inmiddels vergeten maar de danspas-

jes en de auberginekleurige pakjes van Jarkko en Laura zijn nog altijd welbekend. Om het af te maken had Jarkko zichzelf ook nog uitgedost met een bizar hoedje en een wandelstok. Hiervan maakte hij ook gretig gebruik tijdens het dansintermezzo. Ondanks dit bijzondere optreden kwam Finland niet verder dan 12^e op 16 deelnemers.

8 Pihasoittajat “Old man fiddle” (1975: 7e plaats)

In 1975 kwam Finland op het songfestival aanzetten met onvervalste countrymuziek. Dat jaar mocht er ook in het Engels gezongen worden en Finland maakte

hier gretig gebruik van. Het nummer werd erg goed gebracht en viel natuurlijk op tussen de typische ballades en popliedjes die het songfestival in de jaren ’70 beheersten. Finland behaalde dan ook terecht een mooie zevende plaats.

7 Vesa-Matti Loiri “Huilumies (1980: laatste plaats)”

In 1980 stuurde Finland de toen al bekende en populaire Vesa-Matti Loiri naar het songfestival in Den Haag. Het nummer was al niet al te sterk en Vesa-Matti besloot ook nog eens zelf de dwarsfluit te bespelen op het podium. Al met al leverde dit een nogal komi- ➤

9 Jarkko & Laura “Kuin silloin ennen” (1969: 12. sija)

Itse kappaleen ovat useimmat jo unohtaneet, mutta tanssiaskleet ja Jarkon ja Lauran auberginenväriset kilpailuasut ovat edelleen muistissa. Asun Jarkko oli vielä viimeistellyt hassulla hatulla ja kävelykepillä. Niitä hän innokkaasti käyttikin tanssiosuudella. Huolimatta tästä erikoisesta esityksestä Suomi ei päässyt pidemmälle kuin 12. sijalle 16 osallistujasta.

8 Pihasoittajat “Old man fiddle – Viulu-ukko” (1975: 7. sija)

Vuonna 1975 Suomi osallis-

tui laulukilpailuun väärentämättömällä country-musiikilla. Sinä vuonna sai laulun esittää myös englanniksi, ja Suomi käyttikin halukkaasti tilaisuutta hyväkseen. Kappale esitettiin oikein hyvin. Se sijoittui tyypillisten balladien ja pop-musiikin välimaille, jotka hallitsivat laulukilpailua 70-luvulla. Suomi saavuttikin oikeutusti hyvän seitsemannen sijan.

7 Vesa-Matti Loiri “Huilumies” (1980: viimeinen)

Vuonna 1980 Suomi lähetti silloin jo tunnetun ja suosittu Vesa-Matti Loirin laulukilpailuun Haagiin. Kappale ei ollut vahva ja Vesa-Matti päätti vielä itse

soittaa poikkihuilua. Kaiken kaikkiaan tästä tuli koominen esitys, vaikkakaan ei tarkoituksella. Suomi sai vain kuusi pistettä.

6 Cat Cat “Bye bye baby” (1994: 22. sija)

Vaikka kappaletta etukäteen veikattiin yhdeksi suosikeista, meni esitys sinä iltana ihan pieleen. Isoäidin alusvaatteisiin sonnustautuneet sisarukset Lapista sai-

sche vertoning op, zij het onbedoeld. Slechts zes punten kwamen de richting van Finland uit.

6 Cat Cat "Bye bye baby" (1994: 22e plaats)

Hoewel vooraf getipt als een van de favorieten ging het op de avond zelf helemaal is. Gekleed in hun grootmoeders lingersetjes zetten de twee zussen uit Lapland een nogal povere vocale prestatie neer die werd ondersteund door een lachwekkende choreografie. Ontgoocheld eindigde Finland op een 22^e plaats. Ach, dat was nog altijd een plekje hoger dan Willeke Alberti

vat aikaan lattean lauluesityksen, jota tuki naurettava koreografia. Suureksi petty-mykseksi Suomi jäi 22. sijalle. No, se oli kuitenkin yhtä sijaa parempi kuin Willeke Albertin, joka sinä vuonna edusti Alankomaita.

5 Riki Sorsa "Reggae OK" (1981: 16. sija)

Vuoden 1975 countrymenestyksen jälkeen yritti Suomi päästä pisteille reggaella. Valitettavasti auringon puute johti innottomaan reggaeseen Rod Stewartin näköisen Riki Sorsan esittämänä. Tämä ei päässyt juuri pidemmälle kuin lavalla hyppelemiseen asussa, jossa yhdistyivät kaikki 80-luvun rumat värit. Asiaa ei myös-

die dat jaar voor Nederland meedeed.

5 Riki Sorsa "Reggae OK" (1981: 16e plaats)

Na het succes van de country in 1975 probeerde Finland in 1981 te scoren met reggae. Helaas had het gebrek aan zon duidelijk tot een inspiratieloze reggae geleid bij Rod Stewart look-a-like Riki Sorsa. Deze kwam niet verder dan wat gehuppel op het podium in een outfit die alle lelijke kleuren van de jaren '80 verenigde. Dat de tekst niet veel verder kwam dan de herhaling van de titel heeft ook niet geholpen.

4 Fredi & Friends "Pump pump" (1976: 11e plaats)

In 1976 trad Fredi voor de tweede keer voor Finland aan. Dit keer met zijn vrienden. Met "Pump pump" werd bedoeld dat de achtergrondzangeressen eens even lekker tegen Fredi's corpulente lijf aanbotsen. Europa was niet helemaal overtuigd en beloonde Finland met een plekje in de midden-

kään auttanut se, että teksti ei ollut juuri muuta kuin kappaleen nimen toistamista.

4 Fredi & Friends "Pump pump" (1976: 11. sija)

Vuonna 1976 edusti Fredi toista kertaa Suomea. Tällä kertaa ystäviensä kanssa. "Pump pump" tarkoitti että, taustalaulajattaret törmäilivät iloisesti Fredin tukeviin takamuksiin ("pylly vasten pyllyä, pump pump", suom. huom.). Eurooppa ei ollut ihan vakuuttunut asiasta, ja palkitsi Suomen keskinkertaisella sijoituksella. Fredi nähdään vielä erilaisissa euroviisuohjelmissä.

3 Monica Aspelund "Lapponia" (1977: 10. sija)

Lapin ylistyslaulullaan teki Monica Aspelund itsensä kuolemattomaksi euroviisuissa. Erikoinen laulusuoritus pitkin korkeine vetoineen - häntä jopa verrattiin viheltävään vedenkeittimeen - teki pysyvän vaikutuksen Euroopan tuomaristoihin. Monica oli tilaisuutta varten pukeutunut sini-valkoiseen, Suomen lipun väreihin. Tätä konstia ovat myöhemmin muutkin Suomen edustajat toistaneet. Muuten, Monica sisar, Ami, osallistui kisaan v. 1983 kappaleella "Fantasiaa".

moot. Fredi is nog steeds te zien in verschillende songfestivalprogramma's.

3 **Monica Aspelund** "Lapponia" (1977: 10e plaats)

Met haar ode aan Lapland heeft Monica Aspelund zichzelf onsterfelijk gemaakt op het songfestival. Een bijzondere vocale prestatie met een lange hoge uithaal, ze werd zelfs vergeleken met een fluitketel, zorgde voor een blijvende indruk bij de Europese jury's. Monica had

zich voor de gelegenheid uitgedost in een wit met blauwe outfit, de kleuren van de Finse vlag. Dit trucje is later nog door verschillende Finse deelnemers herhaald. Monica's zus Ami deed trouwens in 1983 nog mee met het nummer "Fantasiaa".

2 **Kojo "Nuku pommiin"** (1982: laatste plaats, 0 punten)

Een van de klassiekers uit de songfestivalgeschiedenis is de Finse protestsong

tegen kernwapens. "Geen bom op mijn hoofd" zong Kojo in een opvallend roodleren outfit en een band waarvan alle leden uitgedost waren met bolhoeden. Ondanks de actuele vredesboodschap ging Europa dat jaar toch voor "Ein bisschen Frieden" uit Duitsland.

1 **Lordi "Hard rock Hallelujah"** (2006: 1e plaats)

In 2006 had Finland alle geloof verloren en onder het mom van we hebben toch niets meer te verliezen stuurde Finland de eigenzinnige monsters uit Rovaniemi naar het songfestival. Alsof de onbekende stijl (hardrock, nog nooit op een songfestival vertoond) nog

2 **Kojo "Nuku pommiin"** (1982: viimeinen sija, 0 pistettä)

Eräs laulukilpailuhistorian klassikoista on Suomen protestilaulu ydinaseita vastaan. "Ei pommia päähä-

ni" laului Kojo huomiotaheittävässä punaisessa nahkapuvussa knallihattuihin sonnustautuneen bandin kanssa. Huolimatta ajankoh-
taisesta rauhansanomasta oli Eurooppa kuitenkin sinä

vuonna Saksan "Ein bisschen Frieden"-kappaleen kannalla.

1 **Lordi "Hard rock Hallelujah"** (2006: ykkössija)

Vuonna 2006 oli Suomi jo kokonaan menettänyt uskonsa, ja ajatellen ettei enää ole mitään menetettävissä, lähetti Suomi laulukisaan omapäiset rovaniemeläiset hirviöt. Ihan kuin ei tunte-maton tyyli (hardrock, ei koskaan aikaisemmin esitetty) vielä olisi ollut tarpeeksi, tulivat yhtyeen jäsenet aitoina hirviöinä lavalle. Eurooppa herkutteli sillä, ja Suomesta tuli ehdoton voittaja.

niet genoeg was, kwamen de bandleden ook als echte monsters het podium op. Europa smulde ervan en Finland werd een overtuigende winnaar.

En dit jaar:

Paradise Oskar "Da da dam"

Dit jaar stuurt Finland een jongen met een gitaar die een eenvoudig nummer zingt waarin hij ons oproept de wereld te redden van alle vervuiling en andere problemen. Een sympathieke zanger met een sympathieke boodschap. Of het gaat scoren? Dat weten we op 10 mei als Paradise Oskar aantreedt in Düsseldorf.

Jesper Bexkens

HOE KOMT MEN NAAR SOLOVETSK?

Ten eerste heeft men natuurlijk een visum nodig. Vanuit Finland kan dat heel snel (6 werkdagen zijn genoeg). Daarom moet men meteen na aankomst in Finland naar een reisbureau stappen, het aanvraagformulier invullen, paspoort afgeven met een losse pasfoto erbij en ook nog een kopie van een geldige reisverzekering. Een eenmalig visum kost 50 euro en een tweemaalig visum 75 euro. Men

kan het paspoort met visum gewoon laten opsturen naar het adres waar men zes dagen later verblijft. Aangekende snelpost kost in dat geval 12 euro. De Russische Federatie heeft een consulaat in de steden Turku en Lappeenranta en de ambassade staat in Helsinki. Men kan een visum ook per express aanvragen (dan duurt het 4 dagen), maar dat kost dan nog 60 euro extra. In spoedgevallen kan men het

Ja tänä vuonna:

Paradise Oskar "Da da dam"

Tänä vuonna Suomi lähettää kisaan pojan, joka laulaa kitaroineen yksinkertaisen kappaleen, jossa hän kehottaa meitä pelastamaan maailman kaikelta saasteelta ja muilta ongelmilta. Sympaattinen laulaja ja sympaatinen sanoma. Mutta saako sillä pisteitä? Sen tiedämme 10. toukokuuta, kun Paradise Oskar esiintyy Düsseldorfissa.

Jesper Bexkens

(käännös Pirkko van Bruggen)

MITEN PÄÄSEE SOLOVETSKIIN?

Ensiksi tarvitaan tietysti viisumi. Suomesta käsin tuo käy hyvin helposti (6 arkipäivää riittää). Matkatuomistoon on mentävä välittömästi Suomeen saapumisen jälkeen. Siellä täytetään viisumianomuskaavake, annetaan oma passi sekä yksi irrallinen passikuva ja toimitetaan kopio voimassa olevasta matkavakuutuksesta. Yksinkertainen viisumi maksaa 50 euroa ja kaksinkertainen 75 euroa. Viisumilla varustettu passi voidaan toimittaa postitse

siihen osoitteeseen, missä ollaan 6 päivän kuluttua. Kirjattu pikapostilähetys maksaa silloin 12 euroa lisää. Venäjällä on konsulaatit Turussa ja Lappeenrannassa sekä suurlähetystö Helsingissä. Viisumia voidaan anoa myös pikana (4 päivää), mutta se maksaa silloin 60 euroa enemmän. Hätätilanteessa saadaan Helsingissä, Turussa ja Lappeenrannassa viisumi jopa saman päivänä, mutta se maksaa silloin jo paljon.

in Helsinki, Turku of Lappeenranta zelfs in een dag krijgen, maar dat wordt wel erg duur.

Na het verkrijgen van een visum kan men kiezen uit diverse grensovergangen. Wat Solovetsk betreft is Vartius de beste. Deze grensovergang ligt ongeveer 70 km ten noorden van de stad Kuhmo. Vanuit Vartius is het ongeveer 5 uur rijden

naar de stad Kem (aan de Witte zee). Er is een goede weg van de stad Kostomuksha naar het oosten, die aansluit op de snelweg van Sint Petersburg naar Moermansk. Men moet de boot en het oeverhotel aan de haven van te voren reserveren via internet: <http://www.prichalrk.ru/eng/index.html>

Men kan ook via de havenstad Belomorsk naar het

kloostereiland (indien de boot vanuit Kem al volgeboekt is): <http://www.karelianholidays.ru/en/tours.php?itemId=8918>

Ook is het interessant om via St.Petersburg naar de stad Archangelsk te vliegen om daarna of met de boot of met een klein lijnvliegtuig naar Solovetsk te reizen: <http://www.pomorland.info/>

Viisumin saannin jälkeen voidaan valita useiden rajanylityspaikkojen välillä. Mitä Solovetskiin tulee, niin Vartius on paras. Tämä rajanylityspaikka sijaitsee noin 70 km Kuhmosta pohjoiseen. Vartiuksesta on noin 5 tunnin automatka

Kemin kaupunkiin, joka sijaitsee Vienan meren rannalla. Kostamuksen kaupungista kulkee riittävän hyvä asfalttie suoraan itään, joka yhtyy sen jälkeen Pietari-Murmanskin moottoritieheeen. On suositeltava, että hotelli ja laiva varataan

etukäteen netin kautta: <http://www.prichalrk.ru/eng/index.html>

Mikäli kulku Kemin kautta on buukattu täyteen kannatta yrittää Belomorskin kautta: <http://www.karelianholidays.ru/en/tours>

Een tweede interessante grensovergang, met de auto vanuit Finland, is die van Niirala (ongeveer 50 km ten zuiden van de stad Joensuu). Dan rijdt men via de mooie stad Petrozavodsk naar het noorden (via de snelweg van St.Petersburg naar Moeremansk). Een beetje langer maar bijzonder boeiend. In Petrozavodsk zijn diverse hotels, die men zeker van te voren moet reserveren. Bijvoorbeeld Hotel Severnaja en Karelia zijn aan te raden: <http://www.severnaja.onego.ru>
<http://www.karelia-hotel.ru/>

Algemene toeristen informatie over Russisch Karelië: <http://www.ticrk.ru/en/>

[php?itemId=8918](http://www.pomorland.info/php?itemId=8918)
Voisi olla myös kiintoisa vaihtoehto lentää Pietarista Archangeliin, jonka jälkeen mennään Solovetskiin joko laivalla tai lentokoneella: <http://www.pomorland.info/>

Toinen rajanylityspaikka on Niirala (noin 50 km Joensuu suusta etelään), josta pääsee autolla kauniin Petroskoin kautta pohjoiseen Pietari-Murmansk moottoritietä myöten. Tämä olisi hieman pidempi matka mutta hyvin kiinnostava. Petroskoissa on useita hotelleja ja etukäteisvaraus on kesällä varsin tarpeen. Esimerkiksi hotellit "Pohjola" ja "Karelia" ovat suositeltavia: <http://www.severnaja.onego.ru>

Een andere mogelijkheid is om met een georganiseerde busreis vanuit Finland te gaan. Verschillende busbedrijven hebben Solovetsk op hun programma staan en het is de makkelijkste manier om dit kloostereiland te bezoeken. Bij zo'n bustour hoort inclusief altijd een groepsvisum (maar ook in dat geval zijn daarvoor 6 werkdagen nodig).

De natuur in Noord-Karelië is praktisch hetzelfde als aan de Finse kant: veel meren, moerasgebieden en eindeloos veel bos. Het klimaat is halfcontinentaal, hetgeen betekent dat het er in de zomer vaak snikheet is. De asfaltwegen zijn redelijk en

het verkeer is er rustig in vergelijking met centraal-Rusland.

De boottocht van Kem naar het klooster duurt ongeveer 1,5 uur en wanneer men geluk heeft kan men de witte walvissen (Beluga) zien en fotograferen. Via het zoekwoord beluga vind men via internet zeker meer informatie over deze bijzondere diersoort. Voor nadere informatie over Solovetsk kan men onder andere de volgende website raadplegen: <http://solovki.info/index.php?lang=en>

Sibbrand en Ilmari Schepel

<http://www.karelia-hotel.ru/>
Yleistietoa Venäjän Karjalasta saa mm. tästä linkistä: <http://www.ticrk.ru/en/>

Ainahan on mahdollista mennä Solovetskiin ryhmämatkalla. Useat suomalaisfirmat järjestävät Solovetsk-matkoja ja se onkin kaikkein helpoin tapa käydä siellä. Ryhmämatkaan sisältyy ryhmäviisumi (siihen tarvitaan myös 6 arkipäivää).

Karjalan Tasavallan luonto on aika samankaltainen kuin Suomen puolella: paljon järviä, soita sekä loputonta metsää. Ilmasto on puolimannermainen, mikä

tarkoittaa että kesät voivat olla todella kuumia. Asfalttitiet ovat kohtuullisen hyviä ja liikenne on paljon rauhallisempi kuin esimerkiksi keski-Venäjällä.

Laivamatka Kemistä Solovetskin luostariin kestää noin 1,5 tuntia ja, mikäli onni potkaisee, on mahdollisuus nähdä ja valokuvata maitovalaita (Beluga). Hakusana beluga antaa netin kautta huomattavasti lisätietoa tästä erikoisesta valaslajista. Solovetskista saa lisätietoa muun muassa tämän linkin kautta: <http://solovki.info/index.php?lang=en>

Sibbrand en Ilmari Schepel
Käännös Ilmari Schepel

BLAD

Van de zomer zat ik op een Finse steiger en deed helemaal niets. Ik zat en keek rond. Ik las niet, sliep niet, dacht niet na over wat ik nog moest doen of over wat ik al gedaan had. Ik zat, keek en verbaasde mij over de onbeweeglijkheid van de natuur en de stilte om mij heen. Niets bewoog zo leek het, maar toen ik wat beter keek, bleek er volop beweging te zijn. Waterschrijvertjes schaatsten over het wateroppervlak, een school kleine vissen draaide onder dat zelfde oppervlak landerig een rondje. Twee libelles probeerden

de liefdesdaad te verrichten terwijl zij over het wateroppervlak scheerden. Een kwikstaart vloog al happend naar insecten voorbij. Er gebeurde eigenlijk van alles. Plotseling zag ik een klein, donker driehoekje in de richting van ons eilandje gaan. Het leek de periscoop van een miniduijboot. Het driehoekje bleek het kopje van een slang te zijn die zich ritmisch kronkelend

door het water bewoog. Ik hoorde een scherpe tik. Een dennenappel viel op het andere eind van de steiger. Een wolk dreef voor de zon en een steekvlieg dwong mij tot heftige armgebaren. Hoezo, onbeweeglijkheid en stilte.

En toen gebeurde het. De lucht was plotseling vervuld van lawaai. Een hard onaangenaam geluid, dat zonder pauzes voort denderde,

LEHDET

Kerran viime kesänä istuin Suomessa laiturilla tekemättä yhtään mitään. Istuin ja katselin ympärilläni. En lukenut, en nukkunut enkä miettinyt mitä minun vielä pitäisi tehdä tai mitä jo olen tehnyt. Istuin, katselin ja ihmettelin luonnon liikkumattomuutta ja hiljaisuutta ympärilläni. Mikään ei liikkunut, siltä näytti, mutta tarkemmin katsoessani, kävi ilmi että joka puolella oli liikettä. Vesimittarit luisteliivat vedenpinnalla, parvi pikkukaloja pyöriskeili rauhallisesti ympyröitä

sen saman vedenpinnan alla. Kaksi sudenkorentoa viiletteli parittelulennolla lähellä vedenpintaa. Västäräkki lensi ohitseni hyönteistä tavoitellen. Oikeastaan ympärilläni tapahtui kaikenlaista. Yht'äkkiä näin vedenpinnalla pienen, tumman kolmion lähestyvän saartamme. Se näytti ihan minisukellusveeneen periskoopilta. Kolmio osoittautui

kuuluvan käärmeeseen, joka liikkui rytmisesti liukerellen veden halki. Kuulin terävän napsahduksen. Männynkäpy putosi laiturin toiseen päähän. Pilvi ajelehti auringon eteen, ja paarma pakotti minut elehtimään rajusti. Miten niin, liikkumattomuutta ja hiljaisuuttako. Ja silloin tapahtui jotakin. Ilma täyttyi yht'äkkiä ko-

verscheurde de stilte. Het geluid van een kettingzaag was het niet. Het geluid daarvan is niet constant en de weerstand van het hout heeft invloed op de toonhoogte. Een motorboot kon het niet zijn. Op het meer mag alleen geroeid worden. Het indringende geluid hield aan, stopte niet, leek niet te willen stoppen. Daarnet nog bevond ik mij in een idylle, maar nu niet meer. Ik stond op en liep over de steiger, probeerde te horen waar het geluid vandaan kwam, probeerde te bedenken wie die rotherrie veroorzaakte. Eigenlijk was er maar een plek waar het geluid vandaan zou komen. Wat zouden zij daar doen?

Hoe lang ging dit duren?

Scandinavische thrillers zijn de laatste tijd heel populair en voor een moord meer of minder draaien de schrijvers hun hand niet om. Maar, laat ik u gerust stellen. Ik heb mijn moord niet begaan en dit stukje zal dan ook geen thriller worden. Wat bleek! Een nieuwe, jeugdige buurvrouw liep door haar Finse bos met een bladblazer. Zij blies de paadjes, die door hun stuk bos lopen, schoon met een bladblazer. Met een bladblazer verwijderde zij blad, dennennaalden en takjes van de paadjes. Paadjes, waarvan de rug gedurende tientallen jaren gekrabb

was door een bladhark en een bezem, voelden nu de hitsige wind van een bladblazer op hun huid. Een bladblazer, zoals die in de herfst in buitenwijken door in fluorescerende hesjes gehulde gemeentemannen gebruikt wordt, was nu op zaterdagmiddag in een Fins zomerbos verschenen. Vol ongeloof en verbijstering keken wij toe. De vrouw die met het apparaat in de rondte zwaaide, hoorde niets toen wij contact met haar probeerden te maken. Zij had om haar gehoor niet te beschadigen oorbeschermers op haar hoofd gezet. Zij bleek een gewone, moderne Finse jonge vrouw te zijn in vrijetijdskleding met

vasta äänestä. Kova epämiellyttävä ääni, joka pauhasi tauoita, rikkoi hiljaisuuden. Moottorisahan ääni se ei ollut. Sen ääni ei ole jatkuvaa ja puun tiheydellä on vaikutusta äänen korkeuteen. Moottorivenekään se ei voinut olla, järvellämmesaa vain soutaa. Korviintunteutuva ulina vain jatkui, ei loppunut, se ei näyttänyt haluavan loppua. Hetki sitten oleilin idyllissä, mutta en nyt enää. Nousin ja kävelin laiturilla ja yritin kuunnella, mistäpäin se ääni tuli, yritin miettiä, mikä sen metelin aiheutti. Oikeastaan oli vain yksi paikka, mistä ääni voisi olla lähtöisin. Mitä he mahtoivat siellä tehdä? Miten kauan sitä kestäisi?

Skandinaaviset jännitystarinat ovat viime aikoina suosittuja, ja yksi murha enemmän tai vähemmän ei merkitse kirjoittajille mitään. Mutta, voitte olla rauhassa. Murhaan saakka en sentään mennyt, eikä tästä tarinasta tule mitään kauhuuttua. Mitä sitten kävikään ilmi! Uusi, nuori naapurinrouva kulki suomalaisessa metsässä lehtipuhaltimen kanssa! Hän puhalsi heidän metsäisellä tontillaan polut puhtaiksi. Lehtipuhaltimella hän poisti poluilta lehdet, neulaset ja pikkuoksat. Polut, joiden selkää on kymmeniä vuosia rapsutettu haravalla tai luudalla, tunsivat nyt pinnallaan lehtipuhaltimen kiihke-

än tuulen. Lehtipuhallin, sellainen, jota syksyllä heijastavanräikeisiin liiveihin sonnustautuneet kunnan työmiehet käyttävät, oli nyt lauantai-iltapäivänä ilmestynyt suomalaiseen metsään. Epäuskoisena ja järkyttyneenä katselimme. Naapurinrouva, joka kuulonsuojaimet korvillaan heilutteli edestakaisin laitettaan, ei kuullut mitään, kun yritimme saada kontaktin häneen. Oma kuuloaan suojellakseen hän oli pannut kuulonsuojaimet päähänsä. Hän osoittautui olevan tavallinen, nykykainen suomalaisnainen, vapaa-ajanasuusteissaan, rukaset käsissään ja kuulonsuojaimet korvillaan. Me emme murhanneet

beschermende handschoenen aan en oorbeschermers op haar hoofd. Wij hebben haar niet omgebracht. Dat niet. Zij heeft kleine kinderen. Uiteindelijk hebben wij contact met haar kunnen maken en heeft zij ons beloofd haar blad te blazen als ons bootje niet aan de steiger ligt. En dat is al wat.

Later bedacht ik mij dat ik ooit in Nederland al eerder gezien had hoe je in je eigen achtertuin op een bijzondere manier met de natuur kunt omgaan. Ook deze gebeurtenis speelde zich af op zaterdagmiddag. Het was herfst en de bladeren aan de bomen waren geel of bruin

getint. Het hoefde maar te gaan waaien of zij zouden door de wind van hun takken geblazen worden. Ik zat aan de keukentafel toen ik aan de overkant van het achterpad, dat onze tuin van die van de burenscheidde, een man en een vrouw met een stofzuiger naar buiten zag komen. In hun achtertuin stond op een kaal grasveldje een kleine boom. Aan die boom zaten gele blaadjes. De man tilde de zware stofzuiger omhoog. De vrouw pakte de slang met de zuigmond en begon een voor een de bladeren van het boompje af te zuigen. Zo iets had ik nooit eerder gezien. Ademloos keek ik toe. Af en toe moest

de vrouw op haar tenen staan, maar al snel waren zij klaar. De boom was leeg. De stofzuiger ging uit. Het snoer werd opgerold, tevreden keek het echtpaar naar het kale boompje en stapte weer naar binnen. Het gazon lag er onberispelijk bij en werd niet ontsierd door gevallen blad. Ik realiseerde mij dat ik getuige geweest was van een bijzondere voorstelling die ik nooit zou vergeten.

De natuur is een wonder. En wij mensen mogen daar onderdeel vanuit maken. En ook dat is een wonder.

Carel van Bruggen

häntä sentään. Hänellä on pienet lapset. Viimein saimme häneen yhteyden, ja hän lupasi, että hän puhalttaa lehtiä vain, kun venettäminen ei näy laiturin vieressä. Ja se on jo jotakin.

Myöhemmin tuli mieleeni, että olin joskus aikoja sitten

Hollannissa nähnyt, miten omalla takapihalla voi käsitellä luontoa ihan erikoisella tavalla. Tämäkin tapahtui eräänä lauantai-iltapäivänä. Oli syksy ja puiden lehdet olivat keltaisia tai ruskehtavia. Tarvittiin vain tuulenuusikia ja lehdet olisivat lentäneet oksista. Istuin keittiönpöydän ääressä, kun näin takapihojamme erottavan polun toisella puolella miehen ja naisen tulevan pölynimurin kanssa ulos pihalle. Heidän takapihallaan kasvoi paljaalla nurmikolla pieni puu. Puussa oli keltaiset lehdet. Mies nosti raskaan pölynimurin ylös. Nainen otti käteensä letkun imusuulakkeineen, ja alkoi imuroida puusta lehden

kerrallaan. Sellaista en ollut koskaan ennen nähnyt. Katsoin hievahtamatta. Välikä näiden piti ihan nousta varpailleen, mutta pian tuli valmista. Puu oli tyhjä. Pölynimuri pantiin pois päältä. Sähköjohto rullattiin, tyytyväisenä pariskunta katseli kaljua puutaan ja asteli taas sisälle. Nurmikko oli siisti eivätkä pudonneet lehdet ruumentaneet sitä. Tajusin oleeni todistamassa erikoista näytelmää, jota en koskaan unohtaisi.

Luonto on ihme. Ja me ihmiset saamme olla osana sitä. Ja se on myös ihme.

*Carel van Bruggen
(käännös Pirkko van Bruggen)*

DE ONBEKENDE SOLDAAT

**Väinö
Linna's
meester-
werk**

De meester van de Finse geschiedenis brak in 1954 door met zijn vermaarde roman *De onbekende soldaat*, over het leven van de soldaten in de Finse bossen die allen – van hoog tot laag – het loodje leggen in hun vergeefse strijd tijdens de Vervolgoorlog tegen de Russen. De Nederlandse vertaling van het echtpaar Broersma-Luomajoki verscheen al een jaar later in 1955. Nu is deze vertaling gemoderniseerd door Annemarie Raas van het Scandinavisch Vertaal- en Informatiebureau en gebonden met stofomslag en leeslintje beschikbaar vanaf eind april 2011. Leden van de vereniging Nederland-Finland kunnen profiteren van de speciale aanbieding: als zij voor die tijd intekenen bij uitgeverij Conserve krijgen zij het boek zonder porto thuisgestuurd en besparen daarmee 7 euro aan portokosten.

Mail naar info@conserve.nl, fax naar 072-509 4370 of stuur een briefje naar uitgeverij Conserve, postbus 74, 1870 AB Schoorl. Bestellen via de website www.conserve.nl kan ook onder vermelding Lid vereniging Nederland-Finland.

Väinö Linna – *De onbekende soldaat*, 320 pagina's, ISBN 978 90 5429 308 8, verkoopprijs € 29,95 verschijnt bij uitgeverij Conserve in Schoorl, telefoon 072-509 3693.

www.conserve.nl

INKKARIKEMUT LAPSILLE

**Menoa
Muksuille**

**SU
19.6.2011
Goudassa**

finntra waalwijk b.v. **AUTOTRANSPORT KULJETUKSET**

**VOOR PARTICULIEREN
EN BEDRIJVEN**

koel en vries
verwarmd
stuks- en pallets
verhuizingen

**YKSITYISILLE
JA YRITYKSILLE**

kylmä ja pakaste
lämpö
paketit ja paletit
muutot

NEDERLAND - FINLAND

afhalen en bestellen in
de gehele BENELUX

elke week groupagedienst
af Waalwijk

FINLAND - NEDERLAND

noudot ja toimitukset
BENELUX-maissa

joka viikko kappaletavaralähtöjä
Waalwijkistä

Belangrijke adressen

In Nederland - Alankomaissa

**Ambassade van Finland
Suomen suurlähetystö**
Groot Hertoginnelaan 16
2517 Eg Den Haag
tel: 070-346 9754
fax: 070-3107174
e-mail: info.haa@formin.fi
internet: www.finlande.nl

**Finse Zeemanskerk
Suomen Merimieskirkko**
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
tel: 010-436 6164
internet: www.finsekerk.com

Suomi-Seura
r.y.Secretariaat:
Lea Huomanen
Goudsesingel 373
3032 EN ROTTERDAM
Sähköposti:
lea.huomanen@chello.nl
Puh. 06 53854062
internet: www.suomi-seura.fi

**Finse Zaterdagsschool
Suomalainen
Lauantaikoulu**
Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
informatie - tiedustelut:
internet: www.lauantaikoulu.nl

Finnish Dutch Trade Guild
p/a Patrice van der Heiden
Musholm 149
2133 HR Hoofddorp
www.fdtg.eu

**Finse school -
Suomikoulu**
The American School
of the Hague
Rijksstraatweg 200
2241 BX Wassenaar
informatie - tiedustelut:
Kirsti Vaaranmäki, voorzitter
email: opettajat@
suomikoulu.nl
internet: www.suomi-koulu.nl

**Finse School Utrecht en
Omgeving**
Utrechtin alueen Suomi-koulu
p/a Terhi Halmé
Govert Flincklaan 11
1213 En Hilversum
www.utrechtinsuomikoulu.fi

In Finland - Suomessa

**Nederlandse Ambassade
in Finland:**
Erottajankatu 19B,
FI-00130 Helsinki,
tel: +358-(0)9-228920,
fax: +358-(0)9-22892228,
e-mail: nigovhel@
kolumbus.fi, internet:
www.netherlands.fi

**Nederlandse Vereniging
in Finland**
Secretariaat Vetelaisenuja
390540 Oulu
E-mail: secretariaat@
nederlandsvereniging.fi
internet: www.nederlandse
vereniging.fi

Colofon

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt vijf keer per jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

Aviisi
Jaargang 20
Jaar 2011
Nummer 2

**Ledenadministratie,
& secretariaat**
Marjut Suvisaari
info@vnf.nu
Haverkamp 132
2592 BK Den Haag
tel. 06-55802120
(dinsdags tussen
17.00-21.00 uur)
info@vnf.nu

**Bankrekening
vereniging**
54.92.86.705
te Den Haag

Eindredactie
Hans Adamse (hoofredac-
teur)
aviisi@vnf.nu
Minna Rätty (Fins)
aviisi@vnf.nu

Website VNF
www.vnf.nu
Jesper Bexkens
(webmaster)
secretaris@vnf.nu
Peter Glebbeek
(Technisch beheer)

Eindverantwoording
het bestuur

Vormgeving
Dimitry de Bruin

Drukwerk
Via ASB drukwerk-
begeleiding

Oplage
600

ISSN
1566-8542

**Het bestuur van de
vereniging
Nederland-Finland**

Voorzitter
Nina Knoops
voorzitter@vnf.nu

Vice-voorzitter
Anja Guldemon

Secretaris
Jesper Bexkens
secretaris@vnf.nu

Penningmeester
Jacques Groenendijk
pr-aviisi@vnf.nu

**PR, ledenwerving
en advertenties**
Jacques Groenendijk
pr-aviisi@vnf.nu

Bestuurslid PR
Inka Finne
inkafinne@gmail.com

Kopij

Kopij voor de volgende Aviisi kan per e-mail voor 7 mei 2011 aan het secretariaat aviisi@vnf.nu gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: Microsoft® Word, RTF of ASCII tekst. Beelden in de hoogst beschikbare kwaliteit aanleveren (ca. 2000 pixels of meer). De verantwoordelijkheid voor de inhoud van artikelen in Aviisi die door derden geschreven zijn, ligt bij de betreffende auteurs. De redactie van Aviisi behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet te plaatsen.

WORD LID!

Naam: _____

Voorletters: _____

M / V * _____ *doorhalen wat niet van toepassing is

Geb. datum _____

Adres: _____

Postcode: _____

Woonplaats: _____

E-mail: _____

Telefoonnummer: _____

Datum: _____

Aanmelding als lid "Vereniging Nederland-Finland": Uw aanmelding kunt u naar onderstaand postadres sturen of per e-mail naar: info@vnf.nu.

Secretariaat vereniging Nederland-Finland
Haverkamp 132
2592 BK Den Haag
Voor vragen: bel met 06-55 80 21 20
(dinsdags tussen 17.00-21.00 uur)
info@vnf.nu

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding sturen wij u een bevestiging met een nummer van Aviisi, de brochure "Finland in Nederland" en de contributierekening. Nadat wij u als lid hebben ingeschreven ontvangt u automatisch het eerst volgende nummer van ons verenigingsmagazine "Aviisi". De contributie bedraagt per jaar (1 januari tot en met 31 december) voor: VNF-leden € 24,50 en Bedrijfsleden € 74,- (inclusief weblogo).

De statuten van de vereniging kunt u op onze website (<http://www.vnf.nu>) onder "De Vereniging" vinden. Met uw aanmelding accepteert u onze statuten. Heeft u geen internet dan sturen wij graag op uw verzoek een exemplaar toe.

Vereniging Nederland-Finland
Alankomaat-Suomi yhdistys

LIITY JÄSENEKSI!

Nimi: _____
Kutsumanimi: _____
M / N _____ *) poista toinen, jätä vain oikea vaihtoehto
Syntymäaika: _____
Osoite: _____
Postinumero: _____
Asuinpaikka: _____
Puhelinnumero: _____
Maksan jäsenmaksun mielelläni tililtäni nr. _____
Päivämäärä: _____

Ilmoittautumisen Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäseneksi voit lähettää postitse allaolevaan osoitteeseen tai sähköpostitse osoitteeseen: info@VNF.nu

Secretariaat vereniging Nederland-Finland
Haverkamp 132
2592 BK Den Haag
Soita 06-55 80 21 20
(tiistaisin klo. 17.00-21.00)
info@vnf.nu

Mahdollisimman pian ilmoittautumisenne jälkeen lähetämme teille postissa vahvistuksen ja liitteenä kappaleen Aviisi-lehteämme, esitteen "Suomi Alankomaissa" sekä jäsenmaksulaskun.

Kun olet ilmoittautunut jäseneksemme, saat heti seuraavaksi ilmestyvän yhdistyksen jäsenlehden "Avisin" numeron.

Jäsenmaksu on vuodessa (1. tammikuuta -31. joulukuuta):

Jäsen sekä samassa taloudessa asuva partneri ja alle 18 vuotiaat lapset 24,50 euroa ja yritysjäsen 74,- euroa (sisältää weblogon).

Nettisivuiltamme www.vnf.nu alaotsikosta « Yhdistys » löydät yhdistyksen säännöt. Ilmoittautuessasi jäseneksi samalla hyväksyt nämä säännöt. Huom. Säännöt ovat toistaiseksi vain hollanninkielellä (Statuten).

Vereniging Nederland-Finland
Alankomaat-Suomi yhdistys

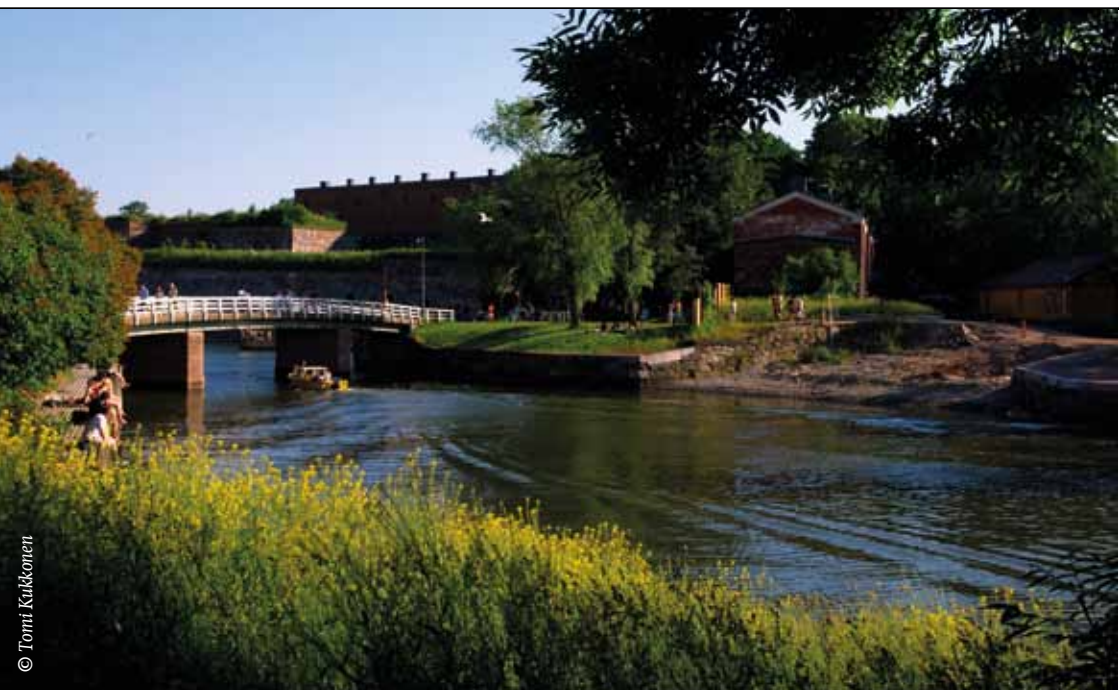
the sliethoff group

Radarweg 36
1042 AA Amsterdam
The Netherlands

P.O. Box 409
1000 AK Amsterdam
The Netherlands

Tel: +31 (0)20 4488 400
Fax: +31 (0)20 4488 500
E-mail: gogracht@sliethoff.com
Internet: www.sliethoff.com

© Torri Kikkonen

Rokade Advies B.V.

Fiscalisten/Verolakimiehet
Juristen/Lakimiehet
Administrateurs/Kirjanpitäjät